SVOBODA
Founded in 1893 in Jersey City, NJ
Published by the Ukrainian National Association

www.svoboda-news.com

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Рік 119, ЧИСЛО 46, П'ЯТНИЦЯ, 16 ЛИСТОПАДА 2012 РОКУ 1893 Vol. 119, No. 46, FRIDAY, NOVEMBER 16, 2012 $1.00

Пам'ятаймо про Україну!

Післявиборчий процес в Україні заплямовано серйозними проблемами

ТОРОНТО. – Канадські спостерігачі (Mission Canada) задокументували підозрілі затримки, фальсифікації та хаос при підрахунку результатів голосування, що підриває чесність післявиборчого процесу в Україні і викликає занепокоєння з приводу серйозності порушень у значній кількості округів.

Ці порушення у підрахунку голосів у процесі встановлення результатів голосування та передання бюлетенів до Центральної виборчої комісії (ЦВК) відбувалися слідом за тими тривалішими проблемами, на які Mission Canada уже звертала увагу.

У період після дня голосування Mission Canada задокументувала велику кількість випадків, коли перерахунок голосів в Окружних виборчих комісіях (ОВК) неочікувано припинявся, постійно затримувався або, судячи з усього, відбувався під керівництвом не уповноважених на це осіб. Зфальсифіковане електронне передання даних про результати з ОВК до ЦВК викликало занепокоєння.

Mission Canada звітує, що чимало проблем виникало в одномандатних виборчих округах з невеликим розривом голосів. Спостерігачі повідомляли про розбіжності між даними протоколів, заповнених на дільничних виборчих комісіях (ДВК) та результатами, опублікованими на веб-сайті ЦВК. У відповідності до рішення ЦВК, доступ спостерігачів та журналістів до кімнат, в яких відбувається підрахунок голосів, заборонено, а, відтак, процес встановлення результатів голосування не є прозорим. Також викликають занепокоєння зміни в особовому складі ОВК під час підрахунку голосів у процесі встановлення результатів голосування , як, наприклад, це відбулося в ОВК ч. 223.

У кількох округах спостерігалися особливо кричущі випадки. Наприклад, в ОВК ч. 197 серйозні проблеми відбувалися у процесі підрахунку голосів у процесі встановлення результатів голосування, коли результати мінялись і коли було схоже на те, що протоколи були зфальшовані.

Рішення ОВК ч. 94 оголосити недійсними результати голосування на 28 виборчих дільницях базувалося на рішенні суду, яке не підкріплювалося чітким обґрунтуванням. Це рішення, яке було прийнято одним пакетом для всіх 28 округів, приймалося без необхідного обговорення або розгляду і не містило пояснення підстав. Це рішення позбавило права голосу 25 тис. виборців і вплинуло на загальні результати по округу на користь представника правлячої партії, сказано у звіті канадських спостерігачів.

У п'яти округах (ОВК чч. 94, 132, 194, 197, 223) порушення виявилися наскільки серйозними, що ЦВК прийняла рішення про те, що вона не може встановити результати голосування, і запропонувала Верховній Раді провести в цих округах повторні вибори, попри те, що ЦВК сама уповноважена приймати постанови про необхідність призначення повторних виборів.

422 підготовлені та неупереджені спостерігачі з Канади перебували в областях на всій території

(Закінчення на стор. 3)

УКУ плекає молодь – майбутнє України

Зустріч з Єпископом УГКЦ Борисом Ґудзяком

Учасники зустрічі (зліва): о. Роман Мірчук, о. Ігор Бойко, о. Іван Кащак, о. Тарас Лончина, Владика Борис Ґудзяк, Орест Темницький, Олександер Кузьма, Марта Коломиєць. (Фото: Левко Хмельковський)

Левко Хмельковський

ВИПАНІ, Ню-Джерзі. – В Українському Американському Культурному Центрі Ню-Джерзі 9 листопада відбулась зустріч з Єпископом Української Католицької Церкви, Апостольським екзархом для українців у Франції, Швайцарії, Бельгії, Голяндії та Люксембурґу, ректором Українського Католицького Університету (УКУ) о. д-ром Борисом Ґудзяком та наставником Студентського колеґіюму УКУ о. д-ром Ігорем Бойком. Зустріч організували з благодійною метою допомоги УКУ Українська Католицька Освітня Фундація та „Приятелі УКУ міста Випані". Усі пожертви та інший дохід від вечора передані на розвиток УКУ.

Це була перша єпископська візита Владики Б. Ґудзяка до Америки, яка тривала 1-12 листопада. Єпископ відвідав також Торонто, Ню-Йорк, Бостон, Чикаґо.

Б. Ґудзяк народився 24 листопада 1960 року в Сиракюзах, Ню-Йорк, в родині Ярослави та д-ра Олександра Ґудзяків. З дитинства є у Пласті, вступив до пластового куреня „Орден Хрестоносців". Освіту здобув в Сиракюзах, Римі та Гарварді, де захистив докторську дисертацію.

У 1992 році о. д-р Б. Ґудзяк став засновником Інституту історії Української Греко-Католицької Церкви (УГКЦ) у Львові, а наступного року очолив комісію з відродження Львівської Богословської Академії (ЛБА), яка була відновлена у 1994 році, а у 1998 році дістала визнання Конґреґації Католицької Освіти як міжнародну акредитацію. Першим ректором ЛБА був о. Михайло Димид. Відколи ЛБА стала університетом його ректором є о. Б. Ґудзяк. У 2007 році УКУ визнав також уряд України, який надав йому ліцензії на вивчення богослів'я, історії та соціальної педагогіки. УКУ провадить також науково-дослідницьку діяльність.

36-річний о. д-р Ігор Бойко народився у Львові, навчався у Римі, до УКУ прибув у 2006 році, де невдовзі очолив богословський факультет, а у серпні 2012 року – Колеґіюм УКУ.

УКУ став здійсненням заповітної мрії Митрополита Андрея Шептицького, котрий клопотався про створення університету ще з 1905 року, але тільки у 1929 році зміг відкрити у Львові Греко-католицьку богословську академію на базі духовної семінарії. Першим її ректором був о. Йосиф Сліпий. У 1939 році комуністичний уряд закрив академію, яка відновилася за німецької окупації і була знову закрита московським урядом у 1945 році. Лише у 1963 році о. Й. Сліпий після повернення з каторги відновив у Римі УКУ ім. св. Климента, як вищу школу духовної освіти.

У 1992 році мені пощастило познайомитися з о. Б. Ґудзяком у Львові, де він негайно показав мені невелику кімнату у запущеному стані, передану міською владою Церкві. „Тут буде Інститут історії Церкви", – не без гордості сказав він. Тоді було важко уявити позитивний розвиток подій і упевненість о. Б. Ґудзяка була схожа на мрію. На щастя, вона здійснилася.

На вечорі 9 листопада у залі не було вільних місць. Зустріч відкрив і провадив Орест Темницький. Виконавчий директор Української Католицької Освітньої Фундації Олександер Кузьма привітав присутніх, представив гостей, розповів про УКУ та надав слово парохові Української католицької церки св. Івана Хрес-

(Закінчення на стор. 4)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Мало жінок у парляменті

КИЇВ — В результаті цьогорічних виборів, за підрахунками Радіо „Свобода“, у парлямент потрапили 42 жінки: 16 кандидаток стали переможницями у мажоритарних округах, інші 26 – за партійними списками. Незважаючи на вимогу ООН збільшити кількість жінок у парляменті до 30 відс., 42 жінки (складає трохи менше ніж 10 відс.) – це вже рекорд за всі 20 років незалежности, кажуть експерти. Парлямент насамперед повинен бути виразником суспільства. І якщо в Україні жінки складають понад половину суспільства, то вони обов’язково мають бути представлені в парляменті у достатній кількості, а всі їхні інтереси обов’язково враховані, вважає голова Ради жіночого консорціюму України Марія Алексеєнко. Стать не є вагомим чинником для українців, коли вони вирішують за кого голосувати. „На запитання дослідження „Парляментські вибори 2012: народний депутат очима виборця“, кого б ви швидше обрали до парляменту: чоловіка чи жінку, українці в рівній мірі готові були голосувати за обох“, – каже заступник директора соціологічної служби Центру Разумкова Михайло Міщенко. „Інформація стосовно статі цікавить українців найменше. Лише 1.9 відс. всіх опитаних відповіли, що інформація про стать депутата є для них важливою“, – розповів соціолог. Україна приєдналася до Цілей розвитку тисячоліття ООН ще у 2000 році, узявши на себе зобов’язання вже до 2015 року забезпечити гендерне співвідношення жінок у парляменті не менше ніж 30 відс. Тому жінок у Верховній Раді мало б бути 135, а не 42. *(Радіо „Свобода“)*

ЦВК визначила переможців

КИЇВ. — Центральна виборча комісія (ЦВК) завершила підбиття підсумків виборів. На засіданні 11 листопада було визначено переможців у останніх 34 мажоритарних округах. Перед цим 10 листопада було оголошено результати виборів по багатомандатних округах. Таким чином, ЦВК визнала обраними 220 кандидатів за мажоритарними округами і ще 225 – за партійними списками. Партія Регіонів отримала у новому парляменті 185 місць (за списками – 72, мажоритарників – 113); Об’єднана опозиція „Батьківщина“ – 101 місце (62 за списками, 39 мажоритарників),„УДАР" – 40 місць (34 за списком, шість мажоритарників), Всеукраїнське об’єднання „Свобода“ – 37 місць (25 за списком, 12 мажоритарників), Комуністична партія – 32 місця (всі за списком). Крім того, за мажоритарними округами до нової Ради пройшли три представники партії „Єдиний центр“, два – Народної партії, по одному – Радикальної партії Олега Ляшка і партії „Союз“. І ще 43 депутати пройшли до парляменту як самовисуванці. *(„Українська правда“)*

Опозиція заявляє про свою перемогу

КИЇВ. — Опозиційні партії „УДАР“, „Батьківщина“ та „Свобода“ у спільній заяві 12 листопада ствердили свою перемогу над партією влади на виборах та повідомили, що не визнають вибори, поки опозиційним кандидатам не повернуть „вкрадені перемоги“. „Ми ще раз наголошуємо, що не визнаємо результати виборів, доки останній з опозиційних кандидатів, перемога якого була вкрадена, не стане народним обранцем“, – сказано в заяві, опублікованій на сайті „УДАР“. Три партії називають вибори 28 жовтня такими, що не відповідали міжнародним стандартам. Опозиція твердить, що ЦВК фактично„усунулася від контролі за виборчим процесом“. На думку опозиції, вибори також засвідчили відсутність в Україні незалежної судової влади. Відповідальною за це опозиція вважає чинну владу. Три партії у своїй заяві також пообіцяли спрямувати зусилля, зокрема на реформу виборчого законодавства, на звільнення Юлії Тимошенко, а також на відставку керівництва держави. „Ми залишаємо за собою право на адекватні дії, усі конституційні методи і засоби парляментської та позапарляментської боротьби включно з достроковим припиненням повноважень Верховної Ради України сьомого скликання, проведенням дострокових парляментських та президентських виборів“, – сказано в заяві. *(Бі-Бі-Сі)*

Нащадки запорожців святкували 360-річчя Січі

Володимир Єфимов

НІКОПІЛЬ, Дніпропетровська область. – Святкування 360-річчя запорозької „Чортомлицької Січі“ відбулося 14 жовтня на могилі славетного кошового отамана цієї Січі Івана Сірка в селі Капулівці Нікопольського району і у самому Нікополі, бо саме у цьому районі були розташовані п’ять з семи Запорозьких Січей: „Томаківська“, „Базавлуцька“, „Микитинська“, „Чортомлицька“ і „Нова“.

„Чортомлицьку Січ“ запорожці почали будувати в останні роки життя гетьмана Богдана Хмельницького і завершили при Іванові Виговському. Зберігся опис цієї Січі 1672 року. Січ була зруйнована вщент російським військом царя Петра І у 1709 році після Полтавської битви, у якій козаки з Чортомлика воювали на боці шведського короля Карла XII.

Святкування організував благодійний фонд „Славетна Січ“. Безпосереднім приводом для гучного свята було затвердження Міністерством культури України охоронної зони історичної пам’ятки національного значення „Могила Івана Сірка“. Ця могила – єдина з усіх поховань запорозьких гетьманів, полковників, кошових, яка збереглася. Вперше за 332 роки від дня смерті І. Сірка його могила набула офіційного захисту української держави, хоч з практично порожнього бюджету України грошей на той захист уряд Миколи Азарова не дав.

За гроші благодійного фонду „Славетна Січ“ (керівники – директор Нікопольського видавництва Олександер Фельдман та директор товариства „Січ-тур“ Володимир Бущтаренко) спеціялізована проєктна організація облаштувала охоронну зону, яка захищатиме місце поховання від вторгнення місцевих господарників-промисловиків, які прагнуть щонайшвидше приватизувати цінні землі, аби будувати на них прибуткові об’єкти.

Про створення охоронної зони навкруги могили І. Сірка на прес-конференції розповіли директор Дніпропетровського обласного центру охорони історико-культурних цінностей Лідія Голубчик, директор Центру пам’яткознавства Національної Академії Наук України Олена Титова, заступник директора Нікопольського кразнавчого музею Мирослав Жуковський, нащадок джури І. Сірка, засновник громадської організації „Чортомлицька Січ“ Володимир Саламаха, експерт Комітету з питань культури і духовности Верховної Ради України Богдан Кожушко.

На самій могилі відбулися урочисті заходи з участю представників місцевого сучасного козацтва, роти почесної варти Української армії. Було багато квітів та промов, після чого у Будинку культури Капулівки відбувся великий концерт, на якому було чути лише українську музику, виконувалися українські пісні та танці. У цей же день у Капулівці було відкрито музей І. Сірка з чудовою експозицією, яку протягом багатьох років, аж до самої смерти, збирав місцевий вчитель Леонід Бурда.

До цьогорічного свята вельми обізнаний нікопольський науковець М. Жуковський видав брошуру „Слава за життя – безсмертя після нього“, у якій докладно розповідається про життєвий шлях і переможні війни кошового отамана І. Сірка, також подається історія збереження останків славного запорожця та його могили, яка нині міститься на кургані „Сторожова Могила“.

Первинне місце поховання було у 1950 році затоплене внаслідок будівництва Каховської греблі на Дніпрі, тож 14 жовтня представники громадськости над тим місцем поклали на воду вінки вшанування.

Почесна варта біля могили Івана Сірка. (Фото: Володимир Єфимов)

Могила Івана Сірка.

Жива пам’ять про князя Святослава

Василь Романчук

СКОЛЕ, Львівської область. – Поблизу гірського міста Сколе, на місці захоронення київського князя Святослава, урочисто відкрито пам’ятник полководоцеві давніх русичів.

Містечко-курорт Сколе розташоване у неповторній за красою долині бистроплинної Опір-ріки, серед вічнозелених Карпатських гір. Перша письмова згадка про Сколе датована 1397 роком, проте археологічні знахідки дають підставу стверджувати, що виникло це поселення значно раніше — на початку XI ст.

Існує і кілька леґенд про походження назви цього міста. Одна з них оповідає, що в розлогій долині річки Опір, неподалік Сколе, в 1015 році відбулася жорстока битва між синами київського князя Володимира – Святополком і Святославом. Вся долина була вкрита тілами вбитих і поранених, а Святополк вигукував: „Сколіть їх усіх, сколіть!“. Від цього, мовляв, і пішла наза містечка, а долину, де склав свою голову князь, нарекли „Святославом“.

Ідея спорудження величного монумен-

(Закінчення на стор. 10)

Пам’ятник на могилі київського князя Святослава (Фото: Василь Романчук)

Помер Єпископ Михайло Гринчишин

ПАРИЖ. — 12 листопада увечорі, на 84-му році життя помер довголітній Апостольський екзарх для українців Франції, країн Бенілюксу та Швайцарії Михайло Гринчишин, Єпископ Української Греко-Католицької Церкви.

Владика М. Гринчишин 60 років життя присвятив священичій справі. З них майже 55 років Єпископ займався справою беатифікації Митрополита Андрея Шептицького. За сприянням Владики М. Гринчишина видані всі пасторські послання Митрополита.

М. Гринчишин народився 18 лютого 1929 року у Б'юкенені, Канада. У 1946 році склав монаші обіти в чині отців-редемптористів у Йорктоні, а єрейські свячення отримав з рук Єпископа Максима Германюка 25 травня 1952 року у Торонто. У 1955 році захистив докторську працю у Папському Орієнтальному інституті в Римі, якийсь час викладав у семінаріях. У грудні 1957 року був призначений постулятором у справі Митрополита Андрея.

У своєму останньому інтерв'ю Владика М. Гринчишин сказав у червні цього року, що Господь дав йому великий привілей – бути священиком. *(Радіо „Свобода")*

Св. п. Єпископ Михайло Гринчишин

СКУ закликає відзначити 79-ту річницю Голодомору

ТОРОНТО. – Світовий Конґрес Українців (СКУ) закликає все міжнародне співтовариство гідно відзначити 24 листопада сумну 79-ту річницю Голодомору 1932-1933 років в Україні та віддати належну шану невинним жертвам геноциду українського народу.

Незаперечні докази, зроблені на основі архівних документів і досліджень учених, спогади очевидців, стали підставою для визнання Голодомору геноцидом українського народу 16-ма державами світу та для вшанування пам'яті жертв Голодомору Організацією Об'єднаних Націй, Европейським парляментом, ЮНЕСКО і Організацією безпеки та співробітництва у Европі.

Продовжуючи довголітню працю у донесенні світу правди про Голодомор, СКУ закликає всіх українців ще раз осмислити ці жахливі сторінки нашої історії та й далі вести просвітницьку діяльність на цю тему, а також наполегливо працювати над визнанням Голодомору геноцидом українського народу якнайбільшим числом країн світу та над включенням цієї теми до навчальних програм.

СКУ закликає 24 листопада всі українські церкви і громадські організації провести скорботні панахиди, віча та інші заходи, залучивши до участи як широку українську спільноту, так і представників владних структур, неурядових організацій і місцевих жителів та все міжнародне співтовариство, вшанувати жертви Голодомору хвилиною мовчання о 19:32 год. за місцевим часом, запалити в помешканнях свічки пам'яті та взяти участь у місцевих відзначеннях та пам'ятних службах.

СКУ

Міжнародна місія СКУ стривожена виборами в Україні

КИЇВ. - Міжнародна місія Світового Конґресу Українців (СКУ) зі спостереження за парляментськими виборами відзначила громадське занепокоєння, спричинене маніпуляцією процесу підрахунку голосів та фальсифікацією результатів виборів у низці окружних виборчих комісій (ОВК).

Тривале затягування підрахунку голосів та істотні розбіжності між офіційними протоколами та результатами, опублікованими на вебсайті Центральної виборчої комісії (ЦВК), ставить під сумнів достовірність результатів виборів у багатьох ОВК, йдеться у заяві СКУ.

Місія спостерігачів СКУ закликала до негайної перевірки результатів усіх протоколів дільничних виборчих комісій (ДВК) у зв'язку з їх опублікованими результатами на веб-сайті ЦВК.

Після семи днів підрахунку багато ОВК не завершили процес встановлення результатів. Більше того, результати деяких ОВК, які були опубліковані на сайті ЦВК, не відповідають протоколам, отриманим з ДВК. Це призвело до поширення громадського неспокою та конфліктів. Місія СКУ висловлює глибоке занепокоєння з приводу порушень та виборчих маніпуляцій, які спостерігалися в багатьох ОВК в Києві, Київській, Вінницькій, Миколаївській та Одеській областях.

Спостерігачі СКУ повідомляли про звинувачення в незаконних діях, вчинених місцевими адміністраціями з метою знехтувати результатами виборів, а також про сумнівні втручання судів.

СКУ

„Батьківщина" назвала імена фальсифікаторів виборів

КИЇВ. — Всеукраїнське об'єднання „Батьківщина" в суботу, 3 листопада, опублікувало перелік з 53 чиновників, винних у фальсифікаціях парляментських виборів. „Ми закликаємо міжнародну громадськість увести персональні санкції проти фальсифікаторів: заарештувати їхні рахунки і нерухомість за кордоном, відмовити в наданні персональних віз цим чиновникам і членам їхніх сімей", – йдеться у повідомленні опозиції.

Серед інших, у списку: Президент Віктор Янукович, Генеральний прокурор Віктор Пшонка, Міністер внутрішніх справ Віталій Захарченко, деякі голови обласних держадміністрації, керівники управлінь Міністерства внутрішніх справ цих областей, а також судді.

Опозиція вважає, що вибори Ради не були чесними, вільними й демократичними. *(Бі-Бі-Сі)*

Післявиборчий процес...

(Закінчення зі стор. 1)

України. Це була найбільша в історії Канадського уряду місія спостереження. Спостерігачі Mission Canada продовжують і надалі здійснювати моніторинґ завершення підрахунку голосів, відправлення судочинства та процесу оскарження.

Mission Canada здійснюється за фінансової підтримки Уряду Канади через Канадську агенцію міжнародного розвитку та Міністерство зовнішніх справ та міжнародної торгівлі. Виконавець проєкту – неурядова організація Canadem.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

„Свобода" братиме участь у всіх виборах

КИЇВ. — Всеукраїнське об'єднання „Свобода" має намір брати участь і у виборах столичного мера, і в парляментських, і в президентських виборах. Про це 13 листопада заявив провідник „Свободи" Олег Тягнибок. „Ми готові на всі вибори, які колинебудь будуть проводитися в Україні – це місцеві, або в парлямент, президентські, або дотермінові, доки існуватиме наше об'єднання „Свобода" – ми завжди будемо висуватися і завжди йти. Без винятку. Не буде таких виборів, в яких ми не будемо брати участь", – заявив О. Тягнибок. Зокрема він уточнив, що представники „Свободи" також мають намір брати участь у найближчих виборах київського посадника: „Гріх не скористатися такою можливістю, ми вдячні киянам за їхню активність та підтримку. Вони не будуть розчаровані своїм вибором". Відзначимо, що в Києві по мажоритарці в парлямент пройшов „свободівець" Андрій Іллєнко. Він випередив самовисуванця, чинного секретаря Київради Галину Герегу. *(„День")*

Новий прес-секретар Кабінету

КИЇВ. — Директором департаменту інформації та комунікації з громадськістю Секретаріяту Кабінету міністрів став Сергій Нагорянський замість Дмитра Андреєва. Цю інформацію С. Нагорянський підтвердив 9 листопада. Д. Андреєв, який очолював департамент з січня 2011 року, став заступником керівника апарату прем'єр-міністра. С. Нагорянський раніше працював у міністерствах оборони, охорони здоров'я, різних друкованих засобах масової інформації, Всеукраїнській спеціяльній колеґії з питань боротьби з корупцією та організованою злочинністю. На початку 2000-их років він також очолював пресслужбу уряду. *(„Українська правда")*

Компартія не вступить до жодної коаліції

КИЇВ. — У Верховній Раді фракція Комуністичної партії не буде вступати до коаліції. Про це 11 листопада повідомив провідник Компартії, народний депутат Петро Симоненко. „Фракція Компартії буде самостійною структурою в діяльності парляменту", – зазначив він. За словами політика, його політсила буде дотримуватись виключно своєї партійної лінії. „Ми будемо приймати тільки ті рішення, які будуть в контексті нашої передвиборчої програми, і ні в які коаліції фракція Компартії вступати не буде. Тому я хочу поставити крапку", – заявив П. Симоненко. До Верховної Ради комуністи спромоглись провести 32 депутати за партійним списком. *(„Газета по-українськи")*

Ялинку запалять у День св. Миколая

КИЇВ. — Головна ялинка України буде встановлена 19 грудня у День св. Миколая на Майдані Незалежности в Києві. Начальник Головного управління культури Київської міської державної адміністрації Світлана Зоріна, повідомила, що висота ялинки складе 34.8 метра, діяметр нижнього ярусу гілок – 12.5 метра, вага – до 30 тонн. Ялинка 2013 року буде відрізнятися від ялинки, минулого року: ориґінальною буде верхівка ялинки – піксельна маківка з ефектом 3D, а нова комп'ютерна програма, яка буде керувати світлодіодним оформленням ялинки, відповідає найкращим світовим стандартам. Вартість ялинки складе 2.5 млн. грн. *(„Кореспондент")*

ВР змінила процедуру обрання речника

КИЇВ. — Верховна Рада 6 листопада підтримала закон, згідно з яким голову Верховної Ради обиратимуть відкритим голосуванням. На засіданні за це документ проголосували 247 народних депутатів з 347 зареєстрованих у залі. Документ також передбачає, що рішення парляменту про відкликання речника з посади прийматимуть шляхом відкритого поіменного голосування більшістю депутатів від конституційного складу парляменту. 12 липня Конституційний суд визнав таким, що не відповідає Конституції, положення закону „Про реґламент Верховної Ради" у частині, що передбачає таємне голосування при призначенні й відкликанні голови парляменту. *(Бі-Бі-Сі)*

АМЕРИКА І СВІТ

Світ привітав переобрання Б. Обами

ВАШІНҐТОН. — Европейський союз привітав переобрання Барака Обами на другий термін на президентських виборах в США. Про це йдеться у заявах провідників Европейського союзу, розповсюджених 7 листопада. Президенти Европейської ради Герман Ван Ромпей та Еврокомісії Жозе Мануель Барозу в спільній заяві наголосили, що США залишається ключовим стратегічним партнером Европейського союзу. Канцлер Німеччини Анґела Меркель заявила, що розраховує на подальшу співпрацю з Б. Обамою в питанні „стабілізації трансатлантичних взаємин". Президент Ізраїлю Шимон Перез висловив переконання, що Б. Обама „робитиме все, що може", щоб зменшити загрозу з боку іранської ядерної програми. Президент Росії Володимир Путін позитивно оцінив перемогу Б. Обами над республіканцем Мітом Ромні і послав йому вітальну телеграму. Президенти Афганістану і Пакистану Гамід Карзай і Асіф Алі Зардарі також привітали Б. Обаму з переобранням і висловили сподівання на розширення зв'язків між своїми країнами і США. Теплі вітання Б. Обамі висловив і генсекретар НАТО Андерс Фоґ Расмусен. Британський прем'єр Дейвид Камерон заявив, що очікує продовження співпраці з Б. Обамою. Президент Франції Франсуа Оланд наголосив, що перемога Б. Обами над республіканцем М. Ромні є сиґналом того, що США будуть активно залучені до міжнародних питань. До привітань новообраного президента США приєднався і Далай-Лама. За його словами, Б. Обама доклав „серйозних зусиль для того, щоб жити відповідно до довіри, яку йому висловив американський народ". А головна опозиційна Сирійська національна рада висловила сподівання на те, що вирішення конфлікту в Сирії буде серед головних питань у порядку денному Б. Обами. *(Радіо „Свобода")*

Г. Клінтон відвідала Австралію

ПЕРТ, Австралія. — Державний секретар США Гілларі Клінтон 13 листопада прибула в австралійське місто Перт для переговорів з питань оборони, спрямованих на розширення військово-політичної співпраці між США і Австралією. 13 листопада Г. Клінтон зустрілася з прем'єрміністром Австралії Джулією Ґілард. На офіційних переговорах, які почалися 14 листопада, до неї приєднався Секретар Департаменту оборони США Леон Панета. Це перша двостороння зустріч з часу, коли минулого року США оголосили про перенесення головного наголосу у військовій політиці країни на Азію. В рамках цього пляну на військовій базі на півночі Австралії буде розміщено 2,500 американських морських піхотинців. Переговори зосереджуватимуться на розширенні доступу США до австралійських військових об'єктів та на інших питаннях реґіональної безпеки. Представники обох країн також обговорили пляни, що стосуються завершення війни в Афганістані. До складу міжнародної коаліції в Афганістані входять 1,550 австралійських військовослужбовців – це найбільший військовий континґент, направлений державою, яка не є членом НАТО. *(„Голос Америки")*

Европейці проти суворої економії

БРЮСЕЛЬ, Бельгія. — В Евросоюзі, головно в південних державах об'єднання, 14 листопада відбулися акції протесту проти заходів суворої економії. В Еспанії і Портуґалії не працював громадський транспорт, літаки залишилися на летовищах, учні не пішли до шкіл. В Еспанії зараз кожний четвертий працездатний громадянин не має роботи, Мадрид може найближчим часом попросити про допомогу. Портуґалія торік уже отримала таку допомогу від Евросоюзу. Найбільше профспілкове об'єднання Італії закликало припинити на кілька годин працю в усій країні. Потужні грецькі профспілки також оголосили про тригодинне припинення праці. Керівник наймасовішої профспілки Еспанії Фернандо Тоґо назвав таку координацію „історичним моментом у европейському профспілковому русі". Акції солідарности та символічного припинення праці відбулися також в інших країнах Европи. *(Радіо „Свобода")*

Президент СКУ зустрівся з Президентом Румунії

БУКАРЕШТ. – 8-10 жовтня президент Світового Конґресу Українців (СКУ) Євген Чолій здійснив подорож до Букарешту, де зустрівся з Президентом Румунії Траяном Басеску, головою Сенату Кріном Антонеску та головою Палати депутатів Валеріу Зґоні.

Євген Чолій та Президент Румунії Траян Басеску (на світлині також перекладачка).

Для забезпечення прозорого виборчого процесу в Україні Є. Чолій просив, щоб Румунія вислала міжнародних спостерігачів на парляментські вибори. Він також заохочував Румунію визнати Голодомор геноцидом українського народу.

Окрім цього, президент СКУ закликав владні структури Румунії уможливити Союзові українців Румунії доступ до відповідних фондів для продовження своєї нормальної діяльності.

Є. Чолій також зустрівся з представниками місцевої української громади та обговорив актуальні українські питання з Послом України в Румунії Теофілом Бауером.

Світовий Конґрес Українців

УКУ плекає...

(Закінчення зі стор. 1)

Владика Б. Ґудзяк у Випані, Ню-Джерзі.

тителя у Випані о. Романові Мірчукові, який виголосив молитву-промову з подякою Всевишньому за благословення усіх дій з відродження УГКЦ та її університету.

Біля входу до залі Владику Б. Ґудзяка вітали квітами діти з Пласту, Спілки Української Молоді та громади. Владика благословив дітей. Присутні заспівали Владиці „Многая літа".

Зустріч почалася з перегляду фільму „Сила народилася в серцях", у якому було представлено життя УКУ, а також святкування 100-ліття Пласту у Львові, відкриття Колеґіюму УКУ. У кадрах були Начальний пластун Любомир Романків, Кардинал Любомир Гузар, Патріярх УГКЦ Святослав (Шевчук), інші відомі особи.

На зустрічі промовляли о. І. Бойко та Владика Б. Ґудзяк. Перший з гостей почав з особистих спогадів про те, як у радянській школі вчителька доводила, що Бога немає, а він прийняв саме тоді перше причастя від священика підпільної УГКЦ о. Михайла Винницького. Йому дуже хотілося похвалитися цією незабутньою подією перед ровесниками, але мама заборонила навіть натякати про неї. Минули роки й та сама вчителька при зустрічі сказала колишньому учневі: „Ти вибрав правильний шлях".

Цю тему продовжив у своїй промові Владика Б. Ґудзяк, котрий на прикладі спогадів о. І. Бойка показав, що українська молодь зросла в умовах жахливої подвійности, коли треба було говорити неправду й мовчати по правду. Страшні репресії наклали на народ свій відбиток і тепер завдання Церкви полягає у подоланні генетичного відчуття страху, зруйнуванні муру між людьми.

У своїй промові о. І. Бойко докладно зупинився на діяльності УКУ, який плекає майбутнє України, готуючи до активного життя нові покоління народу. Молодь сприймає як приклад в житті спадщину проф. Миколи Конрада, Єпископа Миколи Чарнецького та інших новомучеників УГКЦ. Проте головним є прищепити молоді потребу дій задля радикальної зміни життя в Україні. Частину промови він присвятив Колеґіюмові.

Владика Б. Ґудзяк розпочав свій виступ з схвалення організованости й згуртованости американського народу у дні гураґану „Сенді", котрий завдав великої шкоди, але водночас виявив найкращі риси усієї спільноти. Це має стати прикладом для України, а в УКУ вже давно провідним гаслом став заклик „Візьми й зроби", тобто будь особисто активним.

Владика зауважив, що 20 років тому, коли починалося відродження УКУ, в Україні нову ідею не сприймали серйозно, не заважали, але й не допомагали, і тільки закордонні українці сприйняли її значимість і подали необхідну допомогу. Тепер УКУ має ґльобальну спільноту друзів, але американські українці залишаються тією „закваскою", з якої починаються усі нові проєкти.

УГКЦ, коли вийшла з підпілля, мала 300 священиків, переважно колишніх політичних в'язнів режиму. Тепер вона має 2,700 священиків. Лише з УКУ вийшли 1,500 випускників, в тому числі 300 священиків. На прикладі о. І. Бойка Владика охарактеризував молодих священиків як ґарантів кращого майбуття України.

Значну увагу він присвятив практиці навчання в УКУ неповносправних осіб, яких він розцінює як більш відвертих, відкритих до людства, ніж звичайні студенти. Владика назвав неповносправних „професорами людських взаємин". А ці взаємини треба будувати вже тепер. Треба пам'ятати сумне минуле, відзначати річниці трагедій, але не можна лише сумувати над цим минулим. Український народ має право вийти з часу плачу та нарікань і почати нове життя.

Своєю діяльністю УКУ прагне осмислити, яким має бути університет у XXI ст. Владика Б. Ґудзяк закликав закордонних українців й надалі бути співбудівничими УКУ і запевнив, що УКУ виправдає їхню довіру.

На закінчення Владика торкнувся проблеми свого виїзду до Парижу і на конкретному прикладі розповів, як побудоване самоуправління в УКУ, котре ґарантує чітку діяльність університету.

На користь УКУ було проведено „тихий авкціон", на який було виставлено твори Ярослави Кучми-Бабій, Наталі Чернової, Тані Михайлишин-Д'авіньйон, Христини Головчак-Дебарі, Христини Лушпинської-Соболь, Євгенії Гапчинської, Анатолія Хмари, Анатоля Коломийця, Євгена Прокопова, Роксолани Тимяк-Лончини, Олександри Теліженко, Роксолани Шимчик, Романа Романишина, Сергія Якутовича, Костя Лаври, Ростислава Ляха, Адріяна Гелитовича, а також боксерські рукавиці Віталія Кличка, пам'ятки чемпіонату Евро-2012 та інші.

На вечорі джазовий грав гурт „Аскольд Буктріо".

Зустріч закінчив молитвою о. Іван Кащак.

У проведенні вечора допомагали „Приятелі УКУ міста Випані": Марта Боровик, Рома Гадзевич, Ірена Яросевич, Святослава Качарай, Лідія Крамарчук, Христина Лев, Марта Попович, Марія Проскуренко і управитель Українського Американського Культурного Центру Ню-Джерзі Маркіян Гамуляк.

Урочисто відзначили 100-ліття СКУ „Провидіння“

Микола Галів

НЮ-ЙОРК. – 100-ліття Союзу українців-католиків (СКУ) „Провидіння“ відзначено 14 жовтня архиєрейською Літургією, яку відправивили у храмі св. Юра Владики Павло Хомницький і Василь Лостен при участі о. пароха Вернарда Панчука, о. мітрата Ігоря Міджака, о. ректора Богдана Данила й інших священиків і при численній участі мирян.

В історичній перспективі 100 років – це значимий відрізок часу. Але ми знаємо незаперечну істину, що нічого не сталося без Господа. Люди завжди потребували Божої допомоги, яку Всевишній різними шляхами посилав і посилає через різні християнські формації.

І так на основі потреб вірних Української Греко-Католицької Церкви 100 років тому постала забезпеченева організація СКУ „Провидіння“, щоб служити членам Церкви і Церкві.

Святкова програма відбулась після Літургії у храмі св. Юра. Відкриваючи свято, о. І. Міджак запросив до слова Владику В. Лостена, який розповів як народжувалось і розвивалося „Провидіння“. На початку новостворена організація не мала сталого центрального осідку. Номінально ним був Ню-Йорк, з пресовим органом – газета „Америка“, що друкувалась у Ню-Брітені, Конектикат. У1914 році осідком СКУ стала Філядельфія. „Провидіння“ постійно очолювали священики. „Протягом 100 років відбувались різні економічні і соціяльні кризи, але СКУ їх з успіхом долав“, – підкреслив Владика В. Лостен.

Після промови відбувся концерт заслуженого українського хору „Думка“ під дириґентурою Василя Гречинського й за участі концертмайстра Наталії Ващенко.

Концерт розпочато молитвою „Прийдіте, поклонімся“ Романа Гурка. Прозвучали молитви „Милість миру“ (музика Михайла Вербицького), „У царстві Твоїм“ (музика Миколи Леонтовича, сольо – Микола Луцак).

Прекрасно виступили солісти Ігор Стасюк й Олесь Сич у молитві „Блажен муж“. „Аве Марія“ прозвучала у виконанні Святослави Качарай (сопрано) і Олега Кукіля (скрипка).

Концерт завершено молитвою „Радуйтеся праведнії“ з побажаннями для „Провидіння“. Авдиторія відгукнулась щирими оплесками.

На закінчення концерту о. парох В. Панчук в імені парафії склав усім виконавцям щиру подяку.

В авдиторії Академії св. Юра заходами СКУ „Провидіння“ відбулось для всіх прийняття. При вході на залю Квітка Семанишин вітала гостей і вручала подарунки.

Лев Іваськів

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – 21жовтня українська громада Філадельфії та околиці відзначила 100-ліття Союзу українців-католиків „Провидіння” Архиєрейською Літургією і концертом в Українській католицькій катедрі Непорочного Зачаття.

Літургію очолив Архиєпископ Філядельфії і Митрополит для українців-католиків у США Стефан Сорока. Йому співслужили Єпископ Єпархії св. Миколая в Чикаґо Ричард Семінак, Апостольський адміністратор Єпархії св. Йосафата в Пармі, Огайо, Іван Бура, Єпископ-емерит Василь Лостен зі Стемфорду, Конектикат, головний предсідник „Провидіння” митрофорний протопресвітер Ігор Міджак, парох церкви Благовіщення в Мелровз-Парку, Пенсильванія, о. Ігор Роїк, парох катедри о. Іван Демків, головний духовний управитель „Провидіння” о. Петро Васло, парох церкви св. Йосафата у Трентоні, Ню-Джерзі, о. Тарас Лончина, колишній головний предсідник „Провидіння” о. Мартин Канаван і піддиякон Роман Оприск. Співав камерний хор „Аколада” під дириґентурою Лесі Колесник.

Митрополит С. Сорока привітав владик, священиків та численних гостей, які зібралися на святкування. У своїй двомовній проповіді він пов'язав Лазареву неділю, яка якраз припадала того дня, з тими тяжкими часами для українців в Америці 100 років тому, коли перший Єпископ у США Сотер Ортинський почув Божий поклик, і створив СУК „Провидіння”. Завдяки „Провидінню” вдалося збудувати багато церков та парафіяльних шкіл. СУК допомагав сиротам, брав участь в громадській діяльності як один з членів-засновників Українського Конґресового Комітету Америки та Світового Конґресу Українців. Митрополит С. Сорока наголосив на вдячності всім засновникам і тим, що пізніше служили „Провидінню” та його часописові „Америка”.

На закінчення Літургії хор „Аколада” заспівав многоліттєвіє всім владикам, членам „Провидіння” й гостям, а також молитву за Україну „Боже Великий, Єдиний”.

Концерт відбувся в катедрі відразу після Служби Божої. Гостей привітав о. І. Міджак.

Майстром церемонії на концерті був Ігор Кушнір. Концерт розпочався виступом чоловічого хору „Прометей”. Під керівництвом дириґента Романа Кучарського та з супроводом піяністки Ірини Пелех-Зварич хор виконав кілька пісень.

І. Кушнір представив Оресту Старак, першого секретаря Посольства України у Вашінґтоні. Присутні були також Сестри св. Василія Великого, Сестри Служебниці Пречистої Діви Марії та Сестри Місіонерки Матері Божої. Святкове слово виголосив о. М. Канаван.

Солістка Марта Залізняк при акомпаніяменті піяністки Христини Юркевич виконала кілька релігійних пісень. „Владико неба і землі” з опери „Запорожець за Дунаєм” присутні вислухали стоячи. Останньою точкою була в'язанка пісень хору „Аколада” під дириґентурою Дмитра Терлецького.

Під час прийняття, яке відбулося в шкільній авдиторії, було нагороджено почесними грамотами „Провидіння” довголітніх членів екзекутиви Стефанію Вовчак і Богдана Казанівського (вони не змогли прибути через свій дуже поважний вік), а також Богдана Тодорова та Ігоря Смолія.

За довголітню працю на ниві української релігійної літератури відзначено д-ра Олександра Лужницького, відомого з своїх цікавих сторінок у часописі „Америка”, і довголітнього редактора „Америки” Осипа Рожку.

На закінчення, о. І. Міджак подякував екзекутиві „Провидіння” за співпрацю, всім виконавцям і гостям та духовенству, які спричинилися до гідного відзначення ювілею.

Митрополит, владики та священники під час Архиєрейської літургії.

АМЕРИКА І СВІТ

„Тіньова“ економіка в Україні

ЛОНДОН. — Міжнародний валютний фонд (МВФ), оцінює частку „тіньової економіки“ України на 20 відс. Про це на конференції Інституту Адама Сміта 13 листопада заявив постійний представник МВФ в Україні Макс Альєр. „Незважаючи на тіньову економіку, яка у вас займає близько 20 відс., у вас багато невикористаних ресурсів“, – сказав він. Зі слів М. Альєра, на подальше зростання економіки буде впливати падіння цін на чорні метали на світовому ринку. Він також зазначив, що важливий показник економіки – дохід на душу населення – в Україні в 10 разів менший, ніж у країнах Европейського союзу. Нещодавно міністер соціяльної політики України Сергій Тігіпко заявив, що в Україні 145 млрд. грн. виплачуються в „конвертах“. *(„Українська правда“)*

Прем'єр Японії розпускає парламент

ТОКІО. — 14 листопада Прем'єр-міністер Японії Есігіко Нода заявив, що розпустить нижню палату парламенту 16 листопада, якщо опозиція погодиться на проведення виборчої реформи. Е. Нода заявив про своє рішення під час парляментських дебатів з провідником головної опозиційної партії Сіндзо Абе. С. Абе, глава Ліберальної демократичної партії (ЛДП), погодився з цією вимогою. Він пообіцяв провести виборчу реформу і зменшити кількість місць в парляменті під час реґулярної парляментської сесії в наступному році. У серпні Е. Нода заявив, що вибори відбудуться „скоро“, і тепер опозиція вимагає, щоб він виконав свою обіцянку. Деякі представники правлячої Демократичної партії воліли б відкласти вибори, оскільки уряд Е. Ноди зараз користується найслабшою підтримкою відтоді, як він зайняв свою посаду в минулому році. Тим не менше, дата передчасних виборів в нижню палату парляменту Японії вже визначена. Вони відбудуться 16 грудня і визначать правлячу партію і майбутнього прем'єра країни, який зформує новий уряд. Якщо ЛДП доб'ється перемоги на виборах, прем'єром країни стане її провідник С. Абе. Наприкінці жовтня японський уряд на чолі з Е. Нодою змушений був давати офіційні пояснення щодо витрачання коштів, виділених на ліквідацію аварії на атомній електростанції „Фукусіма-1“ і наслідків минулорічних цунамі. Як виявилося, близько 3 трлн. єн було розтрачено не за призначенням. *(„Кореспондент“)*

Небезпечні зв'язки директора ЦРУ

ВАШІНҐТОН. — Директор Центрального розвідувального управління (ЦРУ) Дейвид Петреус подав у відставку через позашлюбний зв'язок. Для листування зі своєю коханкою і біографом Полою Бродвел він використовував особисту електронну пошту. Крім того, 13 листопада стало відомо про причетність командувача американськими військами в Афганістані Джона Алена до сексуального скандалу навколо ексглави ЦРУ. Так, генерал Дж. Ален підозрюється у зв'язку з Джил Келі, яка є добровольцем при базі військово-повітряних сил США на Фльориді, другом сім'ї Петреусів і тією самою жінкою, кому коханка Д. Петреуса П. Бродвел писала листи з погрозами. Про відставку Д. Петреуса стало відомо 10 листопада. Якась жінка поскаржилася в поліцію на те, що отримує листи через е-пошту з погрозами. Їх відправником виявилася П. Бродвел, автор біографії „All In: The Education of General David Petraeus“. Федеральне бюро розслідувань (ФБР) стало вивчати електронну пошту П. Бродвел, виявивши листування П. Бродвел і Д. Петреуса. Спецслужби в ході допитів з'ясували, що у них був роман, після чого Д. Петреус, який 37 років прослужив у збройних силах США, пішов у відставку. Виконуючим обов'язків директора ЦРУ став Майкл Морел, який у минулому році здійснював контролю за акцією з ліквідації Осами бен Ладена. Днями співробітники ФБР провели обшук будинку автора біографії колишнього директора ЦРУ Д. Петреуса – П. Бродвел, яка опинилася в центрі гучного скандалу. Аґенти шукали за засекреченими документами, які могли опинитися в розпорядженні журналістки. *(„Кореспондент“)*

Газова атака Росії

8 жовтня, 30 місяців після початку будівництва, Росія розпочала постачання газу в Европу по двох лініях газопроводу „Північний потік" в обхід України. Тепер Росія націлилася на будівництво третьої і четвертої ниток газопроводу. Для цього наразі існує істотна перешкода з боку Естонії, яка виступила проти досліджень морського дна в своїх водах. Усе ж Москва радіє, що їй нібито вдалося обхитрити Україну

Насправді новий газопровід є не так економічною, як політичною справою. Першою ниткою газопроводу за 11 місяців роботи було прокачано близько 9 млрд. кубометрів газу при річній потужності 27.5 млрд). Отже, завантаженість нової транспортної лінії становила лише 30-40 відс. Російський газ купують неохоче через його високу ціну. З введенням в дію другої лінії ризик неповного заванатаження труби зросте ще більше, якщо Росія не погодиться запропонувати газ за нижчими цінами. Проте Москва вперто добивається дозволу будувати ще й „Південний потік", щоб позбавити Україну можливости транзиту газу.

Таким чином, Росія загрожує Україні не тільки високими цінами на газ для його споживання, а й втратою прибутку від транзиту газу. Наскільки серйозною є ця загроза? Російські політики вдають, що не бачать загрози північних морозів, на випадок яких треба будувати надійні газосховища. Та й до моря треба прокласти майже 2,500 тис. кілометрів труб на суходолі. Подібний газопровід „Ямал-Европа" будували 12 років, тому зрозуміло, що на повну потужність „Південний потік" може вийти не раніше 2024 року.

На загрозу Росії припинити постачання до Европи газу через українську газотранспортну систему Україна може відповісти відмовою від імпорту газу з Росії. На цей випадок Україна вже має кредити Банку розвитку Китаю на здійснення проєктів з заміщення природного газу вугіллям. Також є проєкти зі скраплення природного газу. Є домовленість з консорціюмом провідних компаній про розподіл продукції з глибоководного шельфу Чорного моря.

Втрати Росії внаслідок цього очевидні. Ніяких тенденцій до поступального руху у газових взаєминах обох держав не видно. Наразі Росія не має можливости виключити українську транзитну систему при постачанні газу до Европи.

Українська компанія „Нафтогаз" розпочинає продаж альтернативного пального „Innovative", яке виробляють з газового конденсату і легкої казахської нафти. До кінця цього року вже діятимуть 250 станцій з продажу цього пального для авт.

Серйозні проблеми російським газогонам може створити американський сланцевий газ, який надходитиме до Европи вже в 2015 році. В Канаді і США розпочато будівництво 13 потужностей для скраплення газу, які стануть до ладу у 2015-2016 роках. В Европі будують термінали для скрапленого газу. Отже, вже через п'ять років ситуація на европейському ринку газу кардинально зміниться.

Тим часом Прем'єр-міністер Микола Азаров заявив: „Росія висуває нам умови: давайте приєднуйтесь до Митного союзу і завтра у вас буде газ не по 426 дол., а по 160 дол.". Отже, і в українському уряді Росії має союзників.

ІСТОРІЯ

З віршами Тараса Шевченка на війні

Левко Хмельковський

Книгу православного священника о. Вакха Гур'єва „Листи священика з походу 1877-1878 років" вперше видали у 1883 році. Під час війни Росії з Туреччиною він був учасником визвольного походу російського війська до Болгарії, звідки мало не щодня писав докладні описи життя до дружини, котрі й стали пізніше окремою книжкою.

19 листопада 1877 року о. В. Гур'єв писав російською мовою: „Мої часті листи служать підставою для усіляких жартів: одні запевняють, що вже є розпорядження про відкриття окремого польового поштового відділення для моїх листів, інші кажуть, що буде вільнонайманий транспорт для їх перевезення… А нехай сміються! (Автор далі перейшов на українську мову – Л. Хм.). Не для людей і не для слави мережані та кучеряві оці вірші віршую я, – для себе, братія моя!".

Так це ж початок поезії Тараса Шевченка, написаної 1848 року на Косаралі! Лише одна зміна: у поета написано „не для людей, тієї слави", але ж о. В. Гур'єв писав з пам'яті!

Для мене стала відкриттям така обізнаність з творчістю Т. Шевченка російського священика. Відразу подумав про тих російськомовних громадян України, які не в далекій Болгарії, поневоленій турками, а на рідній українській землі не хочуть вивчити українську мову.

Загалом о. В. Гур'єв був приділений до українського полку, який тоді мав назву Малоросійського. Про українських вояків він пише часто і доброзичливо. У жовтні 1877 року полк зайняв позиції біля Плевни. І хоча було чутно гуркіт гармат, у таборі, пише автор, „скрізь гомін, сміх, пісні, жарти". Тим часом з Поділля прибули перші обози з спорядженням для війська. Священик дивувався з рішучости візників, які наважилися на важкі мандри: „Занесла ж нелегка доля цих мирних людей в таку страшенну далеч! Чому на це не наважився ніхто з великоросів? Пристрасть до чумакування, до далеких мандрів притамання малоросійській натурі, залізниці обмежили цю народну пристрасть, а ця війна відчинила для неї широкий простір – і пішов „хохол" чумакувати, тільки не волами, а кіньми…".

28 листопада турки розпочали прорив облоги. Російське військо відступало перед 30-тисячною армією. Раптом, пише автор, „з'явилися малоросійці і почали жахливий бій". Турки зазнали поразки, але й „малоросійці" зазнали втрат. Коли треба було дістати кулю з спини фельдфебеля Тараненка, той відмовився сісти й сказав: „Ми перед турками стояли, то й перед вами я стоятиму". Лікар попросив потримати Тараненка у найважчу хвилину, але поранений образився: „Чи я п'яний, щоб мене тримати?".

Але після битви, пише священик, українців обійшли нагородами, не назвали в газетних реляціях. Уся дивізія була збентежена. „У день плевненського бою, – пише автор, – малоросійці з'явилися на поле битви у найкритичнішу хвилину: центр нашої позиції вже прорвали турки… Два батальйони малоросійців, вишикувані у дві лінії, під шаленим вогнем турків швидко рушили вперед, але ледве вступили до лінії вогню, як були вбиті обидва батальйонні і майже усі ротні командири, які йшли попереду, солдати падали, як скошена трава, втрати були жахливі, але не зупинили цих безсмертних героїв!"

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Газета заснована у 1893 році — Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич
Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800 — **E-mail:** svoboda@svoboda-news.com
Fax (973) 644-9510 — **Website**: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:
Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: $65.00 на рік, $40.00 на півроку.
Для членів УНСоюзу – $55.00 на рік, $35.00 на півроку.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda".
Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ"

Адміністрація	Володимир Гончарик	☎ (973) 292-9800 x 3041 **E-mail**: admin@svoboda-news.com
Оголошення	Володимир Гончарик	☎ (973) 292-9800 x 3040 **Fax** (973) 644-9510 **E-mail** adukr@optonline.net
Передплата	Марійка Пенджола	☎ (973) 292-9800 x 3042 **E-mail** subscription@svoboda-news.com

СТОРІНКА ВІРШІВ

Поетичні твори читачів „Свободи"

Редакційна пошта постійно приносить поетичні твори від читачів тижневика , у яких є роздуми про Україну, спогади про пережите, слова про кохання. На жаль, не завжди є місце для цих поезій. Нижче вміщені деякі з надісланих до „Свободи" поезій.

Ганна Черінь,
Шарлот, Фльорида

Доборолась Україна

Доборолась Україна
Без ужитку зброї –
Незалежність ми дістали,
Хоч і не герої.
Чорнозем за нас полито
Козацькою кров'ю,
Коли ворог той несито
Гнав по Придніпров'ю.
Що ж, судилось Україні
Кігті стерпіти „орлині",
І прокляття п'ятикутнє,
І свастики зло отрутне –
Що ж лишилось на майбутнє?
В цілім світі ураґани,
Та народи не здаються.
А чому ж то ми в тумані,
Що вже люди з нас сміються?
Є на все свої причини –
От якби ж то не було!
В нас у проводі країни
Угніздилось прикре зло.
Ми ж бо ніби незалежні,
Вільні вибори у нас!
Працьовиті ми, не лежні,
І навчитися вже час!
Звідки ми набрались чаду
Уряд вибрали з ганьби!
Як же можна дати раду,
Коли ворог є в тобі?
Чи під впливом того чаду
Ми згинаємось в покорі?
Чи затуркані, чи хворі –
Ворогів пускати в владу?
Переходим всю абетку
Як на вибори ідем –
Ніби граємо в рулетку
І щоразу програєм...
Світ же так вітав країну,
Визнавав її красу,
Але ми не вміли зміну
Розпізнати завчасу.
Поминаємо Тараса
(Бо така традиція?)
В рушниках його окраса,
Бо це так годиться...
Поминаєм, поминаєм,
Віршики читаєм,
А що вони означають,
Ми про те не дбаєм.
Отак молимось щороку
На портрет Тараса,
Щоб він бачив, як вмирає
Українська раса.
Добре чешете „по-руськи"
(з хахлацьким акцентом),
Хоч зрівнятися вам дзуськи
З нашим Президентом...
І не знати, гречкосії,
Де ви опинились:
В Україні, чи в Росії –
Де ж ви народились?
Незалежність хто ламає,
Злом необережним,
Той уже й не помічає,
Що стає залежним.
А вона ж така прекрасна,
Наша Україна,
В неї мова своя власна,
Чиста, як перлина.
Квіточками вишита,
Травами мережана –
В ній би щастя тішити,
Богом обережене.
Українці, тримайтеся!
Ростіть, набувайтеся,
На змови злочинні не дайтеся!

Олександра Керша,
Бурлінґтон, Вермонт

Спогад про Україну

Високе небо, зірки сяють,
Дівчата на селі співають.
Яскраво місяць в небі сяє,
На землю зверху поглядає.
А люди, щедрі і вродливі,
Увечорі лягають спати,
Щоб вдосвіта до праці стати
І день новий розпочинати.
Бузок у травні розквітає,
Все пахощами напуває.
І соловей не забарився,
Співати для людей спустився.
Зозуля ранком закувала,
Хоч правду людям не сказала.

На чужині

Садок вишневий біля хати
Давно із пам'яті пропав.
І хрущ, немов олень рогатий,
В моїм городі не літав.
Ми борщ на свято не варили,
Не гріли голубці в печі,
І на черінь не садовили
Солодкі білі калачі.
І „очі чорні" не співали,
Не чули інших щемний спів,
І наші ноги не топтали
Траву українських степів,
Де квіти рясно над водою
Серед зелених трав росли.
І білі гуси чередою
До ставу, ґеґаючи, йшли.
Я там жила, я там любила,
Назавжди пам'ять зберегла
Про землю, що мене зродила
І пам'ять на віки дала.

Святослав Караванський,
Дентон, Мериленд

Чому, скажіть, так серце мліє

Чому, скажіть, так серце мліє,
Коли на заході життя,
Мене теплом душі зігріє
Жіноче щире співчуття?
І лід від віку в серці тане,
І серце м'якне, м'якну й я...
Таке воно нерозгаданне
Оце жіноче співчуття.
І знаю я: не буде діла!
Я ради б то собі не дам
З цим воскресущим, з цим стомилим,
Жіночим рідним співчуттям!

Олександра Мойсеєнко,
Харків

Олександра Мойсеєнко народилася в селі Ковалівка Харківської області, в селянській сім'ї. Закінчила Харківський державний педагогічний інститут ім. Григорія Сковороди. За фахом – вчителька української мови і літератури середньої школи.

На чужині

Моя улюблена людинонько!
Сумуєш десь за сотні верств,
Як одинокая калинонька,
З душою одинокою, як перст?
Тебе я розумію, любонько!
Хоч коло друзів – ти одна...
Стискає тобі туга серденько,
Болить душа... Болить душа!
Болить і крається серденько,
Бо чужина...Все не своє!
Не чуєш мови своєї неньки,
А чужа пісня душу рве.
Чуть хоче бо свою. Улюблену.
Про вишню мамину в саду.
Зелений гай густесенький,
І про розплетену косу.
Дивитись хочуть твої очі
На сад вишневий у цвіту,
На мальви, на троянди гожі,
Що в палісаднику цвітуть...
А ноги рвуться у Карпати,
Де буки й клени шепотять,
Щоб там схід сонця зустрічати,
Тумани сиві обіймать...
Де зачаровані смереки
Віками споглядають нас,
Де Синевір, де водоспади
Пісні співають і шумлять.
Душа летить до України!
І линe до землі вона,
Яку топтали босоніж ми
В краю дитинства і тепла.
Ти не сумуй, моя перлино!
Бо є наш світ. Є ти і я,
Квітуча наша Україна.
Є наша мова. І земля.
Бог вбереже в її ім'я!

Андрій Малик,
Томс-Рівер, Ню-Джерзі

Молитва

Дякую, Боже, що ранком встаю,
Дякую, Боже, що світ пізнаю,
Дякую, Боже, що можу ходити,
Дякую, Боже, що можу робити,
Дякую, Боже, що чую та бачу,
Дякую, Боже, за долю і вдачу,
Дякую, Боже, ще за родину,
Дякую, Боже, за Україну,
Дякую, Боже, за все, що я маю,
Дякую, Боже, за все, що я знаю,
Дякую, Боже, що можу терпіти,
Дякую, Боже, що можу любити,
Дякую, Боже, що в Тобі живу
Дякую, Боже, за ласку Твою.

Галина Ґалаґдіна-Безбах,
Рим, Італія

Галина Ґалаґдіна-Безбах черпає творче надхнення з романтики рідного села Клебань на Вінничині, де усе поетичне. І тихий плин річки Сільниці, і замріяний став, і пахучі сіножаті... Але її вірші – не про село... Вона пише по жіночу долю – кохання, розлуку, зраду, надію... Ці вірші здатні викликати співчуття і сльози українського жіноцтва. На батьківщині і за кордоном. Але їх варто прочитати й чоловікам, щоб зрозуміти: понад тягар заробітчанства українок на чужині мучать самітність, відсутність доброго слова й ніжного дотику. Кожна з них не перестає бути жінкою, берегинею сім'ї і кохання, яка не може жити лише заради заробітку.

Італійські жалі

А я – не ніхто!
Я – жінка!
Всесвітня частинка
І світу краплинка.
А я – не ніхто!
Я – Мати!
І горда, що стати
Цим іменем нас величати.
А я – не ніхто,
Я – кохання,
Я – ніжність, я – ласка,
Бажання твоє і чекання.
А я – не ніхто!
Я – щастя,
Що легко у руки
Не кожному дасться.
А я – не ніхто.
Я є і я буду....
Знайди мене в цьому світі.

* * *

І рану серця й біль душі
Зірковий овнівський неспокій
І сила вся у простоті,
А не в поезії високій.
Жіночій біль і віра в щастя.
Жадоба жити і кохати....
Все тут, в моїх віршах
Цього не можу приховати.
Хай лихословлять завидющі
І точать зуби простаки.
Та хай їм грець!
А я живу, як хочу жити!
Їм зрозуміти невтямки.

* * *

Я з радістю стрічаю днину
Хоч часто з болю ломить спину,
І не осуджую і не караю,
А з розумінням все прощаю.
Не падаю я, перечіпаюсь …
І досить часто помиляюсь.
Караюсь, мучуся і каюсь.
Та за брехнею не ховаюсь.
І щоб не плакати – сміюся,
Комусь банальною здаюся.
Життя, таким як є сприймаю.
Чудес я більше не чекаю.
І лиш єдине ще болить—
Вкусити кожний норовить.

Василь Шляхтич, Зелена Ґура, Польща

Страждання

Солов'ї співали стрільцям серенаду.
Сьогодні сумно стало. Сплять славні сини.
Світле сонце спиває сік старого саду.
Страшний сорок сьомий – садизм сатани.
Син серця словами старий світ сприймає.
Спитай сестер своїх, сусідів, селян...
Скажуть – сорок сьомий сниться, спокушає.
Сховай сльози, сьогодні сам сильним стань.

І дасть Бог

І скаже Бог до нашого народу
І до усіх віруючих людей
І всі почують слово – дзвін на згоду
І в наш край прийде Мойсей
І щойно тоді наша Україна
Їтиме Правди Божої шляхом
Ідучи ним погане все відкине
І не буде брататись з гріхом

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Гості з України в Головній канцелярії

ПАРСИПАНІ, Ню-Джерзі. – 9 жовтня Головну канцелярію Українського Народного Союзу відвідали гості з Дніпропетровська – шеф-редактор часопису „Бористен", письменник Фідель Сухоніс, координатор програми „Природне землеробство України" фермер Іван Лазаренко та старший фахівець з англійської філології і перекладів Дніпропетровського університету Тамара Іщенко.

Відбулась бесіда президента УНСоюзу Стефана Качарая з гостями про актуальні проблеми України і діяльність УНСоюзу.

Під час зустрічі (зліва): Фідель Сухоніс, Стефан Качарай, Іван Лазаренко і Тамара Іщенко. (Фото: Левко Хмельковський)

НОВІ ЧЛЕНИ УНСоюзу

Микола-Мирон Платош, син Патрисії та Богдана Платошів з Ветерсфілду, Конектикат, – новий член 254-го Відділу УНСоюзу. Свого внука забезпечили бабуся Ольга та дідусь Ричард Іваніки.

Кайлі Рокошак, дочка Христини та Антонія Рокошаків з Іст Стравдсбурґу, Пенсильванія, – нова членка 234-го Відділу УНСоюзу. Свою внучку забезпечили бабуся Леся та дідусь Володимир Гошки.

Користуйтеся електронним архівом „Свободи" на веб-сторінці
www.svoboda-news.com

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Пластуни Чикаґо відзначили 70-ліття УПА

Андрій Коломиєць

ЧИКАҐО. – Пластова Станиця в Чикаґо 20 жовтня відзначення 70-річчя Української Повстанської Армії (УПА) на своїй оселі в Равнд-Лейку, Іліной. Були запрошені гості – старше юнацтво Спілки Української Молоді (СУМ) Осередку ім. Дмитра Вітовського в Палатайні, Іліной. Спільно молодь розпочала програму.

„Сьогодні ми не є пластуни, або сумівці. – виголосиив ведучий. – Сьогодні, ми – українські повстанці!“. Кожний юний повстанець отримав своє псевдо. Після короткої гутірки про УПА вирушили у „Чорний ліс“. Коли наблизилися до мети, почули голосне: „Стій. Гасло!“. Після обміну гаслами учасники зайшли в ліс до упівського табору.

Перед ними стояла група повстанців у військових уніформах зі зброєю на плечах. За повстанцями були намети військовиків, а перед ними кулемет з 1940-их років. Усе було правдиве. Повстанці розповіли про УПА та повстанців: як вони жили, де ховалися, як виглядали, проти кого боролися.

Після гутірки юнацтво оглянуло зброю і знайшло заховану криївку. Також була нагода скуштувати хліба і борщу, доставлених добрими і прихильними селянами, як це робила підпільна сітка 70 років тому.

Біля табору УПА був поставлений великий хрест, перед яким Панахиду в пам’ять загиблих героїв відправив пластун, о. Мирон Панчук. Панахиду завершено пострілами в повітря. Це зворушливе закінчення „лісової“ частини програми дало присутнім почуття, що вони справді повернулися до часів УПА.

Потім юнацтво вийшло з лісу на головний майдан оселі, де оглянуло виставку книжок, журналів і фотографій про УПА. Також мали нагоду почути розповідь Андрія Ріпецького, батьки якого вступили в УПА в молодому віці. Пластовий юнацький гурток „Ластівки“ приготував програму співу включно з гарним співаником для кожного учасника. Упівські пісні вивчали і співали молоді пластуни і зібрані гості.

Панахиду завершено пострілами в повітря.

Учасники відзначення 70-річчя УПА в „Чорному лісі“. (Фото: Ігор Гриневич)

Нарешті настав час побачити, чого за цей день навчилася молодь. Діти були поділені на групи „УПА-Північ“, „УПА-Захід“ і „УПА-Південь“ й відповідали на запитання про Другу світову війну, ролю Пласту в історії УПА. Змагання було завзяте й діти своїми відповіддями довели, що уважно слухали і багато дізналися того дня.

Після змагу кожний учасник одержав відзначку на пам’ятку святкування 70-ліття УПА. Учасники і гості засіли до смачної вечері за приписами української кухні – капусти, ковбаси й бараболі.

Пластова станиця в Чикаґо висловила щиру подяку осередкові СУМ в Палатайні за участь у програмі, групі „Сіроманці“ за реконструкцію і представлення табору УПА.

Вечір пам’яти піяніста та композитора Вадима Кіпи

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – За програмою серії викладів „Річниці та ювілеї в житті українців“ Релігійне товариство українців-католиків „Свята Софія“ та Осередок праці Наукового Товариства ім. Шевченка (НТШ) 25 жовтня вшанували пам’ять відомого українського піяніста, органіста, композитора та педагога Вадима Кіпи (1912-1968) у 100-ліття від дня його народження.

Вечір відкрив голова Осередку Праці НТШ д-р Олександер Лужницький, який представив доповідача – проф. Альберта Кіпу, колишнього ректора Українського Вільного Університету в Мюнхені, президента Української Вільної Академії Наук. Практикуючий громадський діяч, він всеціло відданий українській культурі і науці, і при цьому головними чеснотами його особистости залишаються покора та скромність.

Свій виступ-спогад про батька А. Кіпа доповнив переглядом унікальних світлин та документів піяніста, серед яких – свідоцтво про народження з 1912 року, диплом лавреата першого Всесоюзного конкурсу піяністів у Москві у 1937 році, сертифікат про закінчення Київської консерваторії, низка родинних світлин з часів дитинства.

Виконавська майстерність В. Кіпи відзначалася блискучою технікою, динамічністю гри, монументальністю звучання. Його називали „королем фортепіянної техніки“, відзначали його геніяльну пам’ять, музичну одухотвореність, адже більшість творів виконував з заплющеними очима. У його репертуарі були твори провідних українських та закордонних композиторів, які він виконував у залях Києва, Москви, Берліну, Ню-Йорку, Філядельфії, Торонто. Ці незабутні концерти викликали шквал рецензій від таких авторів, як Петро Зайцев, Антін Рудницький, Петро Волиняк, Юрій Соловій, Микола Фоменко, Василь Барка, останній з яких твердив, що „найприкметніша властивість обдарування нашого піяніста – це те, що він виборює завжди власний образ і творить наново в повній життьовій силі“.

В. Кіпа народився в Кухмістерській слободі поблизу Києва, закінчив Харківський механічний технікум. Музичну освіту здобув у Харківському музично-драматичному інституті, Київській консерваторії, де був потім викладачем катедри фортепіяно, а 1943 року еміґрував до Німеччини, де провадив концертну та викладацьку діяльність в Берліні.

Переїхавши з родиною до Ню-Йорку в 1951 році, він опинився у чужому світі. Роки фізичної праці при малюванні стін у шпиталі обмежили музику до кількох вечірніх годин гри на заглушеному фортепіяні, щоб не перешкоджати сусідам. Однак, після кількох концертних виступів, до В. Кіпи почали зголошуватися учні, і так згодом в Українському народному домі Ню-Йорку постала авторська музична студія В. Кіпи, яка існувала до кінця його життя та дала солідну музичну освіту десяткам талановитих учнів.

Творче напруження останніх років знайшло вихід в композиторській діяльності: романси, що їх В. Кіпа написав на слова українських поетів, побачили світ посмертно, у 1998 році, у збірці під однойменною назвою „Романси“.

В. Кіпа відійшов у вічність передчасно, проте залишив після себе творчу спадщину, фраґменти якої учасники вечора мали нагоду почути: фортепіянний акомпаніямент В. Кіпи до пісень на слова Вадима Лесича та Лесі Українки, а також виконання авторської роботи „Фантастичні варіяції“.

На завершення вечора доповідач відповів на запитання присутніх, які з черги поділилися спогадами, думками та враженнями про особу та творчість неперевершеного піяніста та талановитого композитора.

Прес-служба Товариства „Свята Софія“

Вадим Кіпа (світлина з родинних архівів проф. Альберта Кіпи).

Виставка головних уборів та народних строїв

Наталка Русин

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – „Оглянувшись назад, крокуємо вперед!" – під такою символічною назвою 12-14 жовтня відбулася виставка українських традиційних головних уборів та народних строїв.

Майстриня народного мистецтва Віра Наконечна представила власні реконструкції та роботи з своєї колекції, серед яких близько 25 головних уборів та 12 повних костюмів з декількох реґіонів України.

Відвідувачі могли обрати власний шлях глибшого пізнання теми з запропонованого переліку: вичерпний екскурсійний супровід, прослуховування доповідей, відвідання майстер-кляс та живе спілкування з майстрами та почесними гостями – колекціонерами та знавцями фолкльористики та етнографії.

Любов, теплота, старанність, талант та працьовитість майстрині відчувались при перегляді кожного твору і викликали схвальні відгуки відвідувачів. „Це велика робота – організувати виставку такого спрямування, зокрема головних уборів" – сказав Ігор Перевертнюк, фолкльорист Музею Івана Гончара в Києві.

Ключовими моментами доповіді Любови Волинець, директора Українського музею у Стемфорді та координатора програм Українського музею в Ню-Йорку, стали роля, розвиток та функціональне призначення головних уборів, що так виразно передавали дух часу та реґіону, смаки й уявлення людей, особливо їх соціяльний стан, віку приналежність, вірування та широке застосування в народних обрядах, техніки оздоблення, способів виготовлення та одягання.

Весільний вінок з села Жовнине на Черкащині.

Василь Найда та Любов Волинець на виставці.

Головний убір виконував естетичну, захисну, знакову та обереговy функції, служив увінчанням ансамблю одягу. Загалом це створювало неповторний кольорит, яскравість, естетичну виразність, оригінальність та композиційну цілісність народного строю. Розмаїття представлених реґіонів (Бойківщина, Холмщина, Буковина, Тернопільщина, Черкащина, Івано-Франківщина, Київщина, Полтавщина, Одещина, Волинь) проілюструвало усі відмінності головних уборів і строїв, починаючи з крою, орнаментики, композиційних рішень, кольористики та матеріялів, але зі збереженням єдиного спільного елементу – основного силуету костюму.

Практична частина програми – майстер-кляси традиційного зав'язування голови перемітками – сприймалась з особливим зацікавленням публіки. Молоді знавці фолкльору І. Перевертнюк та Василь Найда показали способи пов'язування наміток поліського (шість варіянтів) та борщівського (два варіянти) реґіонів. А моделі-дівчата демонстрували ці головні убори до завершення виставкового дня, що дозволило кожному детально розглянути особливості пов'язувань та поспілкуватись з безпосередніми виконавцями.

І. Перевертнюк висловив свою оцінку сучасного стану народного мистецтва в Україні: „Тенденція до зацікавлення народним мистецтвом в Україні розвивається і характеризується поєднанням фолкльору з сучасною музикою та іншими модерними речами. Це школи ткацтва, народних танців, гри на різних інструментах, етнічні вечірки та фести. Через такий своєрідний шлях відроджується давнє та традиційне народне мистецтво".

Росте гідна зміна науковців-дослідників, колекціонерів, митців та майстрів, які відроджують та поповнюють скарбничку давнього автентичного народного мистецтва. Власне до цієї катеґорії належить мистець-колекціонер Борщівського народного мистецтва, учень В. Наконечної і водночас вже учитель ткацтва В. Найда, який останніх дев'ять років живе в еміґрації і тут розвиває свої зацікавлення.

Зворушливою виявилась вітальна частина виставки, де гості ділились враженнями від побаченого та спогадами співпраці з майстринею.

„Багаторічне вивчення та дослідження української культури дозволило В. Наконечній поширити чимало інформації за межі своєї громади серед американців, а спільна робота з колеґами з України – продовжувати та відновлювати традиції власного народу", – підкреслила д-р Івета Пірґова, директор „Down Jersey Folklife Center".

„Віра Наконечна – це ексклюзивний мистець, що крок за кроком збирала різні елементи одягу, від вишивки до ґерданів, і сьогодні представила це все у єдиному показі. Красу минулого з'єднала з майбутнім і показала міру творчих надбань народу, щоб зрозуміти ким є українці і куди ідуть", – підсумувала Емі Скліман, колишній директор „Pennsylvania Council on the Arts".

Тематична виставка вразила шанувальників старовини і народного мистецтва.

Учасники виставки (сидять зліва) – Стефані Мілінічук, Катерина Гекет, Валя Катрук, Міка Чума, (стоять зліва) Ігор Перевертнюк, Наталка ДіБело, Маруся Гаврилюк, Іра Лиса, Аля Чума, Василь Найда, Олександра Гекет, Віра Наконечна. (Фото: Наталка Русин)

Жива пам'ять...

(Закінчення зі стор. 2)

ту на могилі Святослава визріла давно. Однак, втілення цього доброго задуму з ініціятиви Сколівської районної державної адміністрації та районної ради розпочалося лише в 2007 році. Спонзорами проєкту були народні депутати Петро Писарчук та Ігор Лисов, а також підприємці – власники гірськолижного комплексу „Плай" Михайло Ватагович і мотелю „Святослав" Валерій Божко та Сидір Свердун. Підтримку у втіленні цього проєкту надав депутат Львівської обласної ради Анатолій Дейнека.

Творча група в складі Заслуженого художника України, лавреата Шевченківської премії Євгена Безніска, скульпторів Теодозії Бриж і Степана Янова, архітекторів Василя Каменщика і Мирослава Білого активно взялася до праці.

І ось настав день урочистого відкриття пам'ятника. 21 серпня цього року на оповитій леґендами долині зібрався здвиг народу. Тріпотіли на вітрі національні стяги, линули над горами врочисті марші та українські мелодії. Синьо-жовту стрічку перерізали голова Львівської облдержадміністрації Михайло Костюк, голова Сколівської райдержадміністрації Михайло Гнатишин та голова районної ради Микола Романишин, Є. Безніско і П. Писарчук. Пам'ятник на могилі князя Святослава – це стилізований Хрест, в основі його лежить саркофаг з бронзи.

Освятили пам'ятник о.-митрат Василь Головацький, о. Володимир Борис, о. Михайло Малащак, о. Олег Вереснюк та ієромонах-студит о. Севастьян. До підніжжя монументу лягли вінки та букети квітів.

Урочистості цій події додав прекрасний виступ відомого за межами Львівщини Народного фолкльорного ансамблю „Бойківщина" під орудою Заслуженого працівника культури України Івана Крушельницького.

Відкрилася мистецька виставка А. Коломийця

Марія Климчак

ЧИКАҐО. – Персональна виставка Заслуженого художника України Анатоля Коломийця відкрилася 2 листопада в Українському Національному Музеї. Творчість мистця багатогранна: це фіґурні композиції, краєвиди, натюрморти, портрети, це вивірені часом художні образи і дар мислити кольором. Шанувальники прекрасного зацікавлено слухали виступ мистця під час відкриття. Надзвичайно цікавим є його погляд на власну творчу еволюцію: 60 років життя у мистецтві, 40 виставок. Тепер на виставці представлені олійні композиції, пастелі, акварелі, рисунок та витинанка. За словами дружини художника Люби Коломиєць, це лише частинка тих „постійних експериментів", над якими він продовжує працювати у свої 85 років. Народився А. Коломиєць на Полтавщині в 1927 році. Середню школу закінчив у Дніпропетровську, від 1941 року – на еміґрації. Опинившись у Бельгії, працював у копальнях і вчився в Інституті св. Луки та в Королівській Академії образотворчого мистецтва у Льєжі. У 1953 році Коломийці переїхали до Америки. У 1954 році А. Коломиєць став одним із засновників української мистецької групи „Моноліт". Працював дизайнером в „Newman Studio", розробляючи реклями для газет „Sun-Times", „Tribune", „News". Виставки відбулися практично в усіх містах Америки, де проживають українці. Також виставлявся у Торонто. Його картини перебувають у ґалеріях світу та у приватних колекціях. Виставка триватиме до 25 листопада.

Адреса музею: 2249 W. Superior St., Chicago, IL 60612.

Анатоль Коломиєць. „Перший сніг у Чикаґо" (акварeля).

Анатоль Коломиєць. Витинанка „Муза".

Анатоль Коломиєць у колі шанувальників його творчости. (Фото: Марія Климчак)

Відновленому в США НТШ – 65 років

Зліва: Леонід Рудницький, Лариса Онишкевич, Григорій Грабович, Орест Попович.

Сергій Панько

НЮ-ЙОРК. – 29 вересня в будинку Наукового Товариства ім. Шевченка відбулося урочисте відзначення 65-річчя відновлення НТШ у США. Головними промовцями на ювілейній академії були чотири провідники НТШ-А. Перший з них – голова Світової Ради НТШ Леонід Рудницький очолював Управу Товариства у 1990-2000 роках. Крім нього, перед присутніми виступили Лариса Онишкевич (2000-2006), Орест Попович (2006-2012), Григорій Грабович (від 2012 року).

На початку програми було прочитано вітальні листи, що надійшли до Управи з нагоди знаменної дати. З привітаннями від імені Української Вільної Академії Наук в Ню-Йорку виступив її президент д-р Альберт Кіпа. Він відзначив, що біля початків створення НТШ як першої української наукової інституції на західньоукраїнських землях стояли ініціятиви та організаційні заходи українських вчених зі Східної України під проводом Олександра Кониського. У ті часи, у другій половині, і особливо в останній чверті XIX ст. все українське в царській Росії зазнавало дедалі суворіших утисків та заборон. У цих умовах НТШ від самого початку свого існування прибрало виразно соборницький характер, – наголосив д-р А. Кіпа.

Вітальні листи надійшли також від Наукового Товариства ім. Шевченка в Канаді (голова – Дарія Даревич), НТШ в Европі (голова – Стефан Дуньковський), Українського наукового інституту Гарвардського університету (директор – Майкл Флаєр), Ради директорів Українського Музею в Ню-Йорку (голова – Микола Дармохвал), Надзвичайного і Повноважного Посла України в США Олександра Моцика, інших організацій та приватних осіб.

У своєму виступі голова Світової Ради Наукових Товариств ім. Шевченка д-р Л. Рудницький подав низку яскравих спогадів та спостережень з часів розгортання діяльности НТШ-А у 1950-1960-их роках, схарактеризував постать Миколи Чубатого як першого голови осередку НТШ на американській землі.

Цікаво прозвучали думки д-ра Л. Рудницького про ролю та значення наукової діяльности Григора Луж-

(Закінчення на стор. 13)

НТШ-А – це високий авторитет, престиж і великі наукові досягнення

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – 11 жовтня осінній цикл викладів, організованих Товариством українців-католиків „Свята Софія“ та місцевим Осередком праці Наукового Товариства ім. Шевченка розпочався інавґураційною доповіддю академіка Національної Академії Наук України Леоніда Рудницького під назвою „Ювілей НТШ в Америці: думки, спогади і спостереження“, присвяченою 65-літтю НТШ-А.

З рамени Осередку праці НТШ присутніх привітала д-р Ірина Іванкович, яка представила доповідача як леґендарну особистість – людину, повною мірою віддану світові науки. Л. Рудницький – колишній голова НТШ в Америці, в даний час – президент Світової Ради НТШ. Його невтомній праці та цілеспрямованим інтелектуальним зусиллям Наукове Товариство ім. Шевченка завдячує свій високий авторитет, престиж і великі наукові досягнення.

На початку своєї доповіді Л. Рудницький запропонував слухачам переглянути світлини з різних етапів діяльности НТШ в Америці, що їх у коротке відео склав керівник канцелярії НТШ у Ню-Йорку д-р Василь Лопух.

Відтак доповідач подав короткий історично-статистичний огляд діяльности Товариства НТШ-А, осередки якого працюють у Чикаґо, Філядельфії, Вашінґтоні, Дітройті і Клівленді. Станом на 2011 рік Наукове товариство ім. Шевченка у США має майже 500 членів. НТШ-А системно здійснює акції на підтримку в Україні стратегічних видавничих проєктів у сфері об’єктивного українознавства.

На думку, Л. Рудницького, найбільша заслуга НТШ в діяспорі взагалі, а в Америці зокрема, у тому,

(Закінчення на стор. 16)

КІУС вшанував заслуги історика Зенона Когута

Д-р Зенон Когут передає „булаву“ керування Канадським інститутом українських студій д-рові Володимирові Кравченкові.

ЕДМОНТОН, Альберта. – 2 жовтня відбулося вшанування заслуг д-ра Зенона Когута перед Канадським Інститутом Українських Студій (КІУС), яким він керував упродовж 18 років, і загалом перед українською історичною наукою.

Д-р З. Когут очолив КІУС в перехідний період після розпаду Радянського Союзу та відродження незалежної України і невдовзі зумів привести інститут до численних здобутків, серед яких – створення Програми дослідження Східньої України ім. Ковальських, Центру українсько-канадських студій ім. Кулів та проєкту „Енциклопедія України в інтернеті“. За свою велику працю керівника проєкту археологічних розкопок Батурина відзначений державною нагородою України.

Близько 100 осіб зібралися у факультетському клюбі університету, щоб привітати д-ра З. Когута, – представники провінційної влади, університету й української громади. Після вступної молитви о. Григорія Філя виступив речник Законодавчої Асамблеї Альберти Євген Звоздецький. Він відзначив урядову підтримку українських студій і культури в Альберті та підкреслив ролю КІУС як провідної наукової й освітньої установи в цьому процесі, вказуючи на успіх низки проєктів, зокрема шкільної програми двомовної освіти.

Президент Українсько-канадської фундації ім. Тараса Шевченка

(Закінчення на стор. 18)

Премії Фундації Антоновичів вдостоєні Ф. Сисин і З. Когут

ВАШІНҐТОН. – Професори Франко Сисин і Зенон Когут – два відомі історики, які поєднують науково-дослідницьку працю з організаційно-адміністративними обов’язками, вдостоєні премії Фундації Омеляна і Тетяни Антоновичів.

Церемонія вручення нагород, як і попередні три, відбулася в Посольстві України у США.

Проф. Ф. Сисин керує Центром досліджень історії України ім. Петра Яцика при Канадському інституті українських студій (КІУС) Альбертського університету і викладає історію в тому ж університеті. Він також очолює торонтський офіс КІУС. Проф. Ф. Сисин закінчив Прінстонський університет в його рідному штаті Ню-Джерзі і здобув докторат у Гарвардському університеті.

Проф. З. Когут, який з родиною замешкав у Філядельфії після Другої світової війни, здобув докторат в Університеті Пенсильванії у Філядельфії. „Фундаментальна праця Зенона Когута про способи включення українських земель у межі Російської імперії, здобула визнання ще до публікації його монографії на цю тему“, – відзначила проф. Марта Богачевська-Хомяк, голова жюрі Фундації. „Можна сміло сказати, – додала вона, – що дослідження Зенона Когута мали вагомий вплив на переосмислення багатьох аспектів історії Російської імперії“.

Проф. З. Когут викладав в університетах Мишиґену, Вашінґтону, відтак переїхав до Едмонтону в Канаді, де очолив Канадський Інститут Українських Студій і розвинув ряд програм з вищими науковими закладами в незалежній Україні.

„Дослідження професорів Когута і Сисина переконливо спростовують погляди, прийняті польськими і російськими націоналістами, і таким чином доводять, що сучасна Україна має глибоке коріння історичної нації. Їхні дослідження і наукова діяльність мали значний вплив на цілий сектор славістичних і східньо-европейських студій“, – підкреслила М. Богачевська-Хомяк.

„Своїми ориґінальними науковими працями в галузі ранньої модерної історії України професори Когут та Сисин зуміли висвітлити самобутність історичного розвитку України, – вважає член жюрі Фундації, проф. Роман Шпорлюк. – Їхні численні праці допомогли у формульованні сучасного бачення історичного розвитку цілої східньої Европи як для західних, так і для східних науковців. Можна відверто сказати, що Когут та Сисин усучаснили історичний міст між княжою та новітньою історією України“.

Фундація Омеляна і Тетяни Антоновичів

Відновленому в США...

(Закінчення зі стор. 12)

ницького, Богдана Романенчука, Івана Кедрина-Рудницького, Романа Смаль-Стоцького (останній був головою НТШ-А в 1952-1969 роках). На думку доповідача, роля та значення НТШ-А у житті української американської громади помітно посилилися за часів головуванняЯрослава Падоха (1977-1990). Завдяки йому та його попередникам на цій посаді: Матвієві Стахову (1969-1974) та Осипові Андрушкову (1974-1977) Товариство пережило справжній ренесанс. До цього спричинилася і купівля будинку (у 1981 році), в якому НТШ-А перебуває й досі.

За весь час свого існування НТШ-А активно посилювало і розбудовувало контакти з американським науковим світом. Д-р Л. Рудницький подав численні приклади такої діяльности, як також наголосив на жертовній матеріяльній підтримці НТШ-А з боку багатьох патріотичних членів української громади за океаном. З подякою згадав імена найбільших меценатів НТШ-А, завдяки щедрим пожертвам яких у 1989 році вдалося відновити матірне НТШ у Львові, започаткувати й фінансувати випуск наукових видань, зокрема й „Записок НТШ" та „Хроніки НТШ" в Україні.

„Складні завдання лягли на НТШ-А від початку 2000 року, особливо після успішного та харизматичного керування НТШ-А такими моїми попередниками, як Ярослав Падох та Леонід Рудницький, – сказала у своєму виступі д-р Л. Онишкевич. – Потрібно було істотно підтримати діяльність відновленого НТШ в Україні, долучатися до перебігу мовних дискусій та до підготовки нової редакції українського правопису. Знаковим під цим оглядом став виступ голови НТШ-А на засіданні Верховної Ради України 12 березня 2003 року в Києві. У ці роки НТШ-А спільно з Канадським Інститутом Українських Студій започаткувало спонзорування Батуринського проєкту – археологічних розкопів та реставраційних робіт на місці колишньої гетьманської резиденції. Важливе значення мало відкриття програми українських студій у Колюмбійському університеті, спонзором яких також виступило НТШ-А. У 2000-2006 роках було видано кілька збірників у галузі шевченкознавства, посилилася увага до підтримки молодих науковців з України. Наші здобутки дають нам підстави з оптимізмом дивитися вперед, дають надію на достойні святкування у майбутньому 75-річчя, та навіть і 100-річчя діяльности НТШ в Америці", – сказала на закінчення д-р Л. Онишкевич.

Д-р О. Попович у своєму виступі відзначив, що досягнення НТШ-А в часи його головування стали можливі завдяки всьому тому, що було нагромаджено в попередні десятиліття діяльности Товариства. „Від наших попередників ми успадкували цей будинок, солідну фінансову базу, адміністративну і наукову структуру, головні напрямні наукових дослідів," – наголосив експрезидент НТШ-А. Портрети цих попередників і визначних учених вітають на першому поверсі наших членів і гостей, нагадують про славні традиції, розвивати які ми вважаємо за наш найважливіший обов'язок. Служити українській громаді – це не тільки головна місія НТШ-А як неоподаткованої установи, але й конечність з погляду нашого самозбереження, бо майже все наше майно походить з пожертв від патріотичної української спільноти в Америці", – ствердив д-р О. Попович.

Він також нагадав і прокоментував головні проєкти, довкола виконання яких концентрувалися зусилля НТШ-А в останні роки: приділення видавничих і стипендійних ґрантів для українознавства, спонзорування видавничої діяльности НТШ у Львові, проєкт українізації комп'ютерних програм „Майкрософт для України" (під проводом д-ра Романа Андрушкова цю роботу успішно завершено), фінансування Програми українських студій в Колюмбійському університеті, спонзорування праць Центру демографічних і соціоекономічних досліджень українців в Америці, спонзорування математичного журналу „Сіґма" та „Вісника НТШ" у Львові, прийняття нового Статуту для НТШ-А видання двох книг першого тому „Енциклопедії української діяспори" тощо.

Монументальною віхою в історії Товариства стане „Шевченківський ювілейний проєкт" для відзначення 200-ліття з дня народження нашого патрона. Зокрема про це, продовживши думку попереднього доповідача, говорив у своїй доповіді теперішній президент НТШ-А д-р Г. Грабович. Промовець наголосив, що відзначення ювілейних дат – добра нагода осмислити як досягнення, так і недоліки усеї попередньої праці. Він нагадав, що родовід своєї діяльности НТШ веде від 1873 року, хоча по-справжньому науковий характер праця товариства прибрала в 1892 році, коли почали виходити друком перші випуски „Наукових записок НТШ". Під ту пору на чолі організації стояли Михайло Грушевський, Іван Франко, Володимир Гнатюк, інші видатні тогочасні вчені.

Далі доповідач згадав і трагічні в історії НТШ сторінки: фактичний розгром Товариства зі вступом до Львова російської армії у 1914 році, – і це було тільки „увертюрою" до повної його ліквідації після 1939 року. „На жаль, – ствердив далі д-р Г. Грабович, – в українських академічних організаціях немає тривкої традиції написання власних розгорнутих інституційних історій, і з цього погляду шість десятиліть, що минули від поновлення та функціонування НТШ в Америці, не є винятком. Осмислення потребують глибші причини невдач спроб об'єднати дві провідні північноамериканські українські наукові установи: НТШ-А та УВАН".

Д-р Г. Грабович торкнувся у своєму виступі також того періоду розвитку НТШ-А, коли в світі точилася „холодна війна" між двома найбільшими геостратегічними супротивниками: Білим Домом та Кремлем; пояснив, чому „Фонд вільної Росії" трансформувався у „Східньоевропейський фонд", зупинився на нинішньому критичному стані розвитку науки в Україні, зазначивши, що, на відміну від 1950-их років, до НТШ-А зараз напливає значно менше українських науковців. Детальніше говорив д-р Г. Грабович і про принципи створення для НТШ-А нової сторінки в Інтернеті, про участь у цій справі молодших наших учених.

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ З ВЕЛИКОЮ ПРИЄМНІСТЮ ІНФОРМУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ ПРО ДОСТОЙНИХ ЖЕРТВОДАВЦІВ

Список охоплює 2011 рік

Управа Фундації Українського Вільного Університету в Ню-Йорку подає список жертводавців до преси за 2011 рік. Канцелярія не подає наукових титулів, бо не маємо всіх в картотеці, вибачаємось.

Сердечну подяку складаємо за пожертви які прислали: Михайло і Анастазія Пирський - 30,000 дол.; Федеральна Кредитова Кооператива Самопоміч в Ню Йорку - 20,000 дол.; Марія Фішер Слиж 2,ооо дол.; Сузан Гомішак 1,250 дол.; Леонід і Ірена Рудницький 1,100 дол.; Федеральна Кредитова Кооператива Чикаґо 1,000 дол.; Сколяро 833 дол.; Альберт Кіпа 800 дол.; Володимир і Анна Рак 600 дол.; Федеральна Кридитова Кооператива Ню Джерзі 500 дол.; Федеральна Кредитова Кооператива Філядельфія 500 дол.; Ірина Зєлик 500 дол.; Аннета і Богдан Савицький 500 дол.; Іванна Ратич 500 дол.; Роман і Анна Байляк 300 дол.; Александер Стрільбицький 300 дол.; Ярослав і Алла Лешко 300 дол.; товариство Провидіння 300 дол., Стефан Г. Нечай 250 дол.; Стефан і Тамара Тимків 250 дол.; Мирослав і Надія Шміґель 250 дол.

<u>По 200 дол. зложили:</u>
Аркадій Очеретко, Ярослав і Галина Оберишин, Володимир Клебович, Василь і Оля Ільчишин, Марія Андрусяк, Тамара Бурда, Александер і Марія Кричик, Ярослав і Калина Козяк, Богдан і Іванка Качор, Андрій Шуль 215 дол.

<u>По 100 дол. зложили:</u>
Василь Саляк, Орест Веселий, Орест і Любомира Чапельський, Александер і Ірина Ховайло, Юрій і Таня Кузич, Надія Шкільник, Марко Рословський, Стефан і Святослава Качарай, Наталя Захарченко, Павло і Ірина Джуль, Константина і Богдан Булавка, Ярослав Бігун, Оксана Луцька, Марія Пятка, Дмитро і Оксана Січ, Теодор Воляник, Петро Лагола, Василь Сосяк, Марія Дробенко, Микола і Володимир Ярко, Мирослава Мирошниченко, Стефан і Наталка Качурак, Наталя Кравчук, Ярослав і Ляриса Музичка, Петро Лагола і Ір. Л. Воллас, Юліяна Шепелявий, Евстахій і Патриція Гаврилко, Юліян Е. Куляс, Анна Сєрант, Юрій Давид, Ірина Новак, Богдан і Мирослава Футей, Никола Скірка, Володимир і Богданна Слиж, Стефан Петрик 125 дол., Стефан і Анна Галлік 125 дол., Марія Мосяк 125 дол., Ігор і Рома Ґайда 150 дол., Орест Небеш 150 дол.,

<u>По 50 дол. зложили:</u>
Тетяна і Борис Карпенко, Ольга і Михайло Ільків, Анна Думка, Зіна і Александер Ілюк, Влодимир В. Мотика, Мирослава Стойко, Михайло і Ксеня **Боївка,** Адріян і Лариса А. Долинський, Ніла і Волдимир Іваськів, Лев і Линда Григорчук, Лариса Ґоґан, Марія Борковський, Петро і Марія Крамаренко, Ігор А. Мірчук, Александра Голюка, Зеновія Стецишин, Богданна і Рената Бігун, Люба і Олексій Шевченко, Андрій Олсюк, Корнель Сеник, Михайло Ільків, Петро і Орися Покорні, Лідія Волошин, Микола і Марія Лилак, Любомира Сілецька, Ігор Кігічак, Катерина Старчак, Анна Думка, Джін Пієр Кап, Йосиф Лучка, Ганна Журик, Джері і Роксана Даці, Зіна і Александер Іллюк, Любомира Луковский, Марія Любов Папроцкий, Андрій Паньків, Любомира і Орест Чапельський, Володимир В. Мотика, Адріан А. і Лариса Долинский, Ярослав Г. Сидоренко, Михайло Трепза, Стефан і Тарас Ткачик, Оксана Колінко, Стефанія і Григорій Заяць, Анастазія Журак,

<u>По 25 дол. зложили:</u>
Марія Іськів, Богдан Бейґер, Ярема і Данута Е. Волосенко, Ксеня і Богдан Корженьовский, Леонід і Л. Карнет Харченко, Михайло Данилишин, Ярослав Н. і Богданна Ґелета, Матвій і Оксана Козяк, Йосиф Васильків, В. Ардиковський, Іван С. і Анна Яворський, Анна Любомира Мичковський, Параня Яворів, Володимир Батіг, Александер і Анна Рівний, Христина Демидович, Осип і Надія Німилович, Володимир і Стела Сосіак, Евген Садовський, Евген і Ірина Макар, Віктор і Арета Надозірний, Галина Козак, Аліса і Іван Яриш, Іванна Скарупа, Надія Т. Кмета, Борис і Звен Захарчук, Юрій Демидович, Оксана і Лавро Е. Полон, Мирон і Христина Корнага, Дмитро Коваленко, Асіса Анна Вороняк, Мирослав і Зиновія Кулинич, Никола і Джон В. Семенюк, Ірина Савчин, Роман Стасів, Лідія Стибельський, Іван і Аліса Яриш, Галина Футала, Микола і Оксана Коропецький, Зеновія Бігун, Юрій і Стефа Заяць, Ася і Евген Гумецький, Василь і Барбара Білан, Галина Гайдук, Іля і Марія Шевчук, Ярослав Г. Сидоренко, Гаррі Каша, Стефанія Самущак, Родина Серкез, Зоряна Клюфас, Анастазія Журак, Оксана Колінко, Александер Н. і Марія Лушницький, Атанас і Катерина Кобрин, Юлія С. і Джуді Джонсон, Ростислав К. і Джой Мельник, Марія Кріслати, Йосиф Васильків, Тарас і Стефа Ткачик, Любомир і Галина Пиріг, Борис і Звен Захарчук, Іванна Скарупа, Арета і Віктор Надозірний, О. Марія Мосяк, Галина Гайдук, Катерина Старчак, О. Стефан Крисалка, Петро і Рія Грицак,

<u>По 30 дол. зложили:</u>
Людвік Марчук, Марія Лозинський, Анна Плескун, Оксана Лукашевич і Лавро Полон,

<u>По 20 дол. зложили:</u>
Стефанія Семущак, Владиміра Мацюрак, Федір Гайовий, Михайло Трепза, Владислав Ардиковский, Роман і Надія Трач, Єлена Робінс, Ольга Сливка,

<u>По 15 дол» зложили:</u>
Андрій Ґерманський, Любомир і Галина Пиріг, Володимир і Александра Гозко, Стефанія Ермолович, Зеновія Бігун, Лідія Стебельський, Григорій М. Бурбела, Софія Коцелко, Марта Гурко, Стефанія і Анна Ярема, Надія А. Яворів, Семен і Софіа Демків, Оксана Фолтин, Параніа Яворів, Александер Михалюк, Оксана Ткачук, Ася і Евген Гумецький,

<u>По 10 дол. зложили:</u>
Іван Лобай, Іван Романюк, Раїса Євтошенко, Олена К. Варварів, Володимир і Жоржетта Стойко, Василь Микитин, Надіа А. Яворів,

<u>Зложили різні суми:</u>
Вогдан Журавский 75 дол., Никола і Дорота Завіський 75 дол., Е. і Д. Г. Гайдук 75 дол., Тетяна Шутер 75 дол., Катерина Старчок 75 дол., Уляна Дячук 75 дол., Ірина Насадуке 65 дол., Михайло Казаренко 65 дол., Микола Галів 55 дол., Христина Ференцевич 50 дол., Богдан Казанівський 45 дол., Ярослав і Марія Кіцюк 40 дол.

Список перекладений з англійської мови на українську. Вибачаємось, якщо чиєсь ім’я чи прізвище неправильно подане.

Управа Фундації УВУ щиро дякує шановним жертводавцям, які щедро відзиваються на наші заклики. УВУ при ВАШІЙ ЩЕДРІЙ ДОПОМОЗІ сповняв і буде сповняти обов’язки, які накладає на нього Батьківщина. З проголошенням ВІЛЬНОЇ УКРАЇНИ УВУ став НАУКОВИМ ВІКНОМ УКРАЇНИ В ЗАХІДНІЙ ЕВРОПЕЙСЬКИЙ СВІТ, сповняючи важливу ролю в сучасному розвитку і закріпленні МОЛОДОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ. Фундація УВУ в ЗСА продовжує розбудову „Бібліотек і архівів української діяспори“ при університетах України.

ВАША пожертва сьогодні на студії в УВУ і в Україні – це національний „капітало-вклад“ у формуванні професійних кадрів для України. Доложім усіх зусиль, щоб ми всі вклали свою цеголку в цю велику розбудову для нашої держави і освіти, для УВУ - нашого Амбасадора поза межами Батьківщини. Ваша пожертва, менша чи більша, по Вашій спроможності є оцінена. <u>Всі пожертви і датки на різні проєкти при Фундації УВУ чи на Постійні Стипендійні Фонди у Вашому імені Ви можете відтягнути від податку. Чеки просимо виписувати на Ukrainian Free University Foundation, Inc. і висилати на адресу Фундації УВУ в Ню-Йорку.</u>

<u>Mailing Address:</u>
UKRAINIAN FREE UNIVERSITY FOUNDATION, Inc.
P. O. Box 1028, New York, NY 10276

Управа Фундації УВУ

UKRAINIAN FREE UNIVERSITY Foundation, Inc.
136 2nd Avenue,
New York, NY 10003

EQUAL HOUSING
OPPORTUNITY

НОВИНИ З УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Художники допомагають УКУ

На виставці „Криниця-2012".

ЛЬВІВ. – В УКУ 31 жовтня відкрили післяпленерну художню виставку сучасного українського мистецтва „Криниця-2012", на якій представлені 32 роботи українських художників.

Художників та учасників виставки вітав проректор УКУ, один із ініціяторів мистецького пленеру о. д-р Богдан Прах. В УКУ експонують роботи учасників 10-денного мистецького пленеру в Криниці (Республіка Польща), який УКУ організував уперше у вересні цього року. Серед учасників пленеру: Альбіна Ялоза з Одеси, Антон Логов з Києва, львів'яни Сергій Савченко, Теодозій Салій, Мар'яна Мотика, Михайло Барабаш та Анна Атоян.

Заслужений художник України, проф. Микола Шимчук на відкритті виставки зазначив: „Я радий, що художники можуть внести свою лепту у розбудову Українського Католицького Університету".

Кожен з художників подарував УКУ по дві роботи, частину з яких представлять серед лотів авкціону ювілейного п'ятого благодійного бенкету в Києві на підтримку УКУ.

Юрій Лоґуш став проректором УКУ

Д-р Юрій Лоґуш – проректор Українського Католицького Університету.

Д-р Юрій Лоґуш прийняв пропозицію стати проректором Українського Католицького Університету (УКУ) і взяти відповідальність за стратегію та програмний його розвиток.

Ю. Логуш був двічі був визнаний найкращим в Україні представником у площині упраління і залишається провідним управлінцем у світі. Понад 22 роки він працював у США і був серед засновників Вищої школи бізнесу (Graduate School of Business) та засновником і керівником Інституту міжнародного бізнесу при Фордгамському університеті (Fordham University) в Нью-Йорку, який уже за шість років став однією з провідних бізнес-шкіл країни.

На початку 1990-их років Ю. Лоґуш переїхав до України, де ще у 1989 році став співзасновником Міжнародного інституту менеджменту і довгі роки був членом Наглядової ради. Він – співзасновник соціяльних проєктів „Коронація слова", „Золоті письменники України".

Міжнародна конференція з соціяльного підприємництва

26 вересня в Українському Католицькому Університеті відбулася міжнародна конференція, присвячена проблематиці соціяльного підприємництва. Її організував Інститут лідерства та управління УКУ. Участь у ній взяло понад 100 осіб – економічні експерти з України, Австрії, Румунії, Італії, Німеччини та Голяндії, підприємці з Донецька, Харкова, Криму, Києва, Ужгороду, Тернополя, Івано-Франківська, Вінниці, Кіровограду, викладачі УКУ, студенти.

„Соціяльне підприємництво – це мистецтво одночасного досягнення фінансової та соціяльної ефективности від інвестицій, – таке визначення запропонувала у своєму виступі доцент Львівського національного університету ім. Івана Франка Христина Павлик. – Якщо ми хочемо будувати соціяльне підприємництво, треба залучити фахівців з різних галузей, які допоможуть якісно зформувати маркетинґову частину вашого пляну, тактичне і стратегічне плянування". В Україні діяльність соціяльних підприємств тільки набирає обертів, наразі такий вид діяльности на законодавчому рівні не закріплений.

Доповідачами були Ралука П'юї, Клавдія Гаруті з Австрії, директор благодійного фонду „Карітас" Коломийсько-Чернівецької єпархії Сергій Триф'як, викладач Папського Григоріянського університету Зеновій Свереда, співзасновниця плятформи соціяльних іновацій „Велика ідея" Ірина Соловей, виконавчий директор Спільноти взаємодопомоги „Оселя" Олеся Саноцька, керівник програм міжнародного відділу „Карітасу" Німеччини Йорґ Кайзер, президент благодійного фонду анімалотерапії, автор будівництва дитячого еко-реабілітаційного центру іпотерапії „Камелія" Маргарита Січкар та інші.

Видання УКУ увійшло до списку найкращих

Книга видавництва УКУ „Монологіон. Прослогіон" Ансельма Кентерберійського (1033-1109), видатного богослова, одного із засновників схоластичної традиції в західній філософії та теології, увійшла до списку найкращих книжок Форуму видавців 2012 року. На участь у конкурсі було подано 378 книжок від 84 видавництв. Переможців оголосили на урочистій церемонії відкриття Форуму видавців у Львівській філармонії 13 вересня.

Перекладачеві книги Ростиславові Параньку вдалося зберегти не тільки хід арґументації, а й літературну форму твору, його поетику, літературні засоби. Науковий редактор книги Андрій Баумейстер вважає, що свого часу цим твором Ансельм Кентерберійський започаткував новий тип мислення – поєднання містичного сюжету та філософської арґументації.

Нагороду „Найкраща книга Форуму" вручають з 1994 року. Це єдина в Україні нагорода, якою відзначають книжки всіх видавничих категорій і жанрів, а не тільки твори художньої літератури.

Видавництво УКУ дарувало книги

На Форумі видавців у Львові Видавництво УКУ оголосило акцію – купуючи видання за 2010-2012 роки, читачі отримають у подарунок ще одну книгу. Такою акцією, за словами директора видавництва Ірини Холонюк, організатори популяризували серед читачів наукову гуманітарну літературу.

Цього року на Форумі видавництво презентувало, крім українського перекладу трактатів „Монологіон. Прослогіон" Ансельма Кентерберійського (переклад з латинської мови Ростислава Паранька, вступна стаття Андрія Баумейстера), також наукове дослідження Романа Скакуна „Пацифікація": польські репресії 1930 року в Галичині".

Серед інших новинок, які пропонувало видавництво на Форумі видавців, були „Флорентійський екуменізм у Київській Церкві. Унійна ідея в помісній еклезіяльній традиції" о. Ігоря Мончака, „Візантійський обряд" о. Роберта Тафта, „Свідок надії. Життєпис Папи Івана-Павла ІІ" Джорджа Вайґеля, „Наукові записки УКУ", ч. 3, „Ковчег. Науковий збірник з церковної історії", ч. 6.

Презентували книгу про мистецтво попиту

Презентація книги одного з найвизначніших фахівців сучасного менеджменту Адріяна Сливоцького „Мистецтво творення попиту" відбулася 13 вересня на Форумі видавців у Львові. Переклали книгу у Львівській бізнесшколі УКУ (LvBS).

Книга А. Сливоцького – про те, як створюють нові ринки і нові світи. Президент компанії „Евроіндекс" Валерій Пекар сказав: „Іновації приходять туди, де зруйнована інфраструктура. В Україні зруйноване практично все. Це означає, що іновації прийдуть сюди раніше. Як робити? Відповіді знайдете у книзі".

Серед експертів на презентації були також Генадій Радченко – директор з корпоративних зв'язків компанії „Nestle" в Україні та Молдові, Олександра Бакланова – партнер компанії „Pro.mova", Руслан Червак – виконавчий директор медичного центру „Інтерсоно".

Раніше бізнес-школа УКУ також переклала українською мовою книги „Прорив" А. Сливоцького, „Ефект Медичі. Іноваційні відкриття на перетині ідей, концепцій та культур" Франса Йогансона.

А. Сливоцький народився 1951 року в США, як син вихідців з Івано-Франківщини. Цього року він вдруге увійшов до переліку 50 світових бізнес-мислителів.

НТШ-А – це високий...

(Закінчення зі стор. 12)

що воно зуміло втримати тяглість української науки своїми виданнями, особливо – з виданням серії „Записок НТШ". Свого часу саме академік Л. Рудницький устійнив головні категорії видань НТШ в Америці, серед яких – субсидійовані й несубсидійовані видання; спільні видання з іншими науковими установами; спільні видання з не-українськими установами, що виходять переважно англійською мовою; спільні видання з різними установами в Україні, в першу чергу з матірним НТШ у Львові.

Відтак доповідач поділився з присутніми своїми спогадами про НТШ-А, які сягають ранніх етапів Товариства, себто головування Миколи Чубатого (1947-1952) та проф. Романа Смаль-Стоцького (1952-1969). У той час Л. Рудницький, як звичайний член НТШ-А, працював у Філядельфійському Осередку НТШ – одному з найактивніших і найплідніших тоді. За часів головування Ярослава Падоха (1977-1990) доповідач виконував функції наукового секретаря, а згодом став його наступником як голова НТШ-А.

Та часи, зазначив Л. Рудницький, дали йому змогу зрозуміти, „яким щедрим є (чи, може, більш відповідна тепер, на жаль, форма дієслова „був") наш нарід, і яка щира та глибока його любов до України. Той так званий простий народ, як його, на мою думку, дуже невідповідно називають, завжди підтримував НТШ, бо вірив, що Товариство стоїть на позиціях правдивого патріотизму й що його праця тут згодом стане запорукою вільної української науки на рідних землях".

Найбільш емоційним пережиттям для доповідача було відновлення у жовтні 1989 року матірного НТШ у Львові, якому під час спільного засідання діячів НТШ Европи, США, Канади та Австралії 28 серпня 1992 року, на пропозицію Дмитра Штогрина, було передано „Записки НТШ" і „Хроніку", що до того часу виходили у діяспорі.

На завершення, Л. Рудницький повторив висловлені ним думки у його останньому звіті як голови НТШ-А, виголошеному 20 травня 2000 року в Нью-Йорку: „Молю Бога, щоб цей дух єдности, дух взаємопошани, довір'я та почуття єдности нашого Товариства, який зродився тоді на цій зустрічі, зажди залишився з нами".

Прес-служба Товариства „Свята Софія"

УКРАЇНА І СВІТ

Реґіонали встановили у Керчі потворний пам’ятник

Сергій Горицвіт

КЕРЧ. – 2 листопада на набережній відбулося урочисте відкриття нового пам’ятника воїнам-десантникам, який викликав неоднозначну оцінку громадськости. Монумент заввишки в п’ять метрів та вагою 18 тонн встановлено в пам’ять Керченсько-Ельтигенської десантної акції проти німецької окупації – однієї з найбільших у ході Другої світової війни.

Ще перед відкриттям пам’ятника у Керчі розгорівся скандал щодо художньої цінности цього творіння. Електронні засоби масової інформації заявляли: „Партія Реґіонів відверто знущається над фронтовиками“. Про „творіння“ симферопольського скульптора Костянтина Феодоріді писали: „У монументальне мистецтво полізли відверті шахраї“. Усі зійшлася на думці, що композиція є наругою над пам’яттю загиблих.

Однак посадник міста реґіонал Олег Осадчий у прямому етері місцевого телебачення назвав усіх, кому не сподобалася скульптурна композиція, „дебілами“ і „лайном“.

У відповідь журналісти подали кілька позовів до слідчих органів на цю образу з вимогою перевірити, на що було витрачено 1 млн. грн. з міського бюджету. З’ясувалося, що монумент установлено незаконно, в обхід процедури, прописаної українським законодавством. До того ж не було проведено конкурсу на найкращий проєкт, громадських слухань, обговорення в пресі.

Громадські активісти вже розпочали збір підписів з вимогою знести цей недолугий архітектурний шедевр.

На відкритті монумента в Керчі. (Фото: kerch.fm)

Як у Києві будували міст через Дніпро

Левко Хмельковський

КИЇВ. – Власник і засновник Товариства з обмеженою відповідальністю „Люксекспрес II“ Микола Іваненко на прес-конференції в УНІАН 28 серпня повідомив, що має намір звернутися до Европейського суду з позовом до Південно-Західної залізниці стосовно відшкодування компенсації збитків, яких його компанія зазнала у висліді будівництва лівобережного з’їзду з Дарницького автомобільно-залізничного мостового переходу через Дніпро в Києві.

Збитки його компанії сягнули 35.5 млн. дол. Водночас у державному бюджеті на 2008 рік було передбачено компенсацію землекористувачам у розмірі 750. млн грн., 460 млн. грн. з яких мав отримати „Люксекспрес II“, але не отримав цих грошей.

„Чиновники залізниці розтратили гроші й зробили все, щоб не платити. Я оцінюю свої збитки в 35.6 млн. дол. Ми ніколи не виступали проти будівництва моста й розуміємо, що він необхідний“, – сказав М. Іваненко.

М. Іваненко зареєстрував компанію в 1993 році й у 1998 році отримав у оренду на 10 і на 49 років дві земельні ділянки загальною площею близько двох з половиною гектарів, на яких були побудовані бюро компанії, автосалон, станція технічного обслуговування й складські приміщення. Частина будівель і території, яка належить компанії, потрапила під забудову автомобільної розв’язки й з’їзду з автомобільно-залізничного моста.

Суди різних інстанцій неодноразово підтверджували необхідність виплати залізницею компенсації землекористувачам за збитки від будівництва з’їздів із мостового переходу. Проте залізничники почали боронити себе і в лютому цього року за позовом заступника прокурора Києва Господарський суд столиці Києва ухвалив рішення про нецільове використання земель компанією й розірвання договорів на оренду землі у зв’язку з тим, що термін їхньої дії закінчився.

Це рішення було також підтверджено рішенням Апеляційного господарського суду, а в березні цього року Господарський суд Києва виніс ухвалу про те, що належні будівлі були побудовані самовільно. У липні цього року виконавча служба зруйнувала належні „Люксекспрес II“ будівлі.

Партія захисників Вітчизни 3 вересня на своїй інтернет-сторінці оприлюднила повідомлення, у якому зокрема сказано: „До голови Партії захисників Вітчизни, народного депутата України Юрія Кармазіна звернувся генеральний директор компанії „Люксекспрес-II“ М. Іваненко з приводу грубого порушення чинного законодавства України посадовими особами Південно-західньої залізниці під час здійснення покладених на них обов’язків та його конституційних прав на власність.

Ю. Кармазін звернувся з листом до генерального прокурора з вимогою терміново здійснити об’єктивну перевірку фактів неналежного розгляду звернень М. Іваненка правоохоронними органами Києва, зловживання службовим становищем та перевищення службових повноважень посадовими особами залізниці і вжити відповідних заходів прокурорського реаґування“.

З’ясувалося, що на будівництво пасажирського комплексу на станції Дарниця та залізнично-автомобільного мостового переходу через Дніпро мало піти 4.8 млрд. грн. Проте у 2012 році ця сума значно збільшилася, і, за повідомленням прес-служби Кабінету міністрів України, загальна вартість Дарницького залізнично-автомобільного моста в Києві становила 9.1 млрд. грн.

Заслуги історика...

(Закінчення зі стор. 12)

Андрій Гладишевський високо оцінив ролю громади, її жертовність і щедрість, які уможливили підтримку і розвиток інститутських програм і проєктів.

Директор-засновник КІУС д-р Манолій Лупул поділився своїми спогадами про становлення КІУС в контексті канадської політики багатокультурности і наявних можливостей громади.

Д-ра З. Когута також привітали віце-президент з наукової праці Джордж Павліч, координатор Центру українсько-канадських студій ім. Кулів КІУС Ярс Балан, представник адміністративного персоналу КІУС Ірина Федорів, декан гуманітарного факультету Леслі Кормек і колишній канцлер Альбертського університету Петро Саварин.

У відповідь д-р З. Когут визнав, що мав честь працювати на посаді директора інституту майже 20 років, сприяючи розвиткові українських студій в Канаді, Україні й світі та роблячи КІУС життєздатною й цікавою установою. Зокрема він відзначив: „Багато здобутків були б неможливі без моїх чудових колеґ і співробітників, а також без родини, друзів, жертводавців та української громади“.

Д-р З. Когут залишається в інституті і буде керувати Програмою дослідження Східньої України ім. Ковальських.

Д-р З. Когут представив нового директора КІУС Володимира Кравченка і розповів про свою тривалу співпрацю з ним, відколи д-р В. Кравченко став директором Східнього інституту українознавства ім. Ковальських при Харківському національному університеті ім. Василя Каразіна в 2000 році. У символічний спосіб д-р З. Когут передав церемоніяльну булаву д-рові В. Кравченкові і побажав йому успіху в новому починанні.

Д-р В. Кравченко запевнив авдиторію, що докладе всіх зусиль, щоб продовжити справу попереднього директора і розпочати оновлення інституту, ставлячи перед собою нові завдання й реаґуючи на виклики сьогодення.

Під час імпрези відбулася презентація шостого тому „Історії України-Руси“ Михайла Грушевського, підготовленого Центром досліджень історії України ім. Петра Яцика КІУС та виданого Видавництвом КІУС. Директор центру д-р Франко Сисин ознайомив присутніх з історією англомовного видання та коротко розповів про представлені у книзі теми: економічне, культурне й національне життя на українських землях у XIV–XVII ст.

Підготування шостого тому стало можливим завдяки щедрій підтримці д-ра Жанет Байдужої, лікаря і випускника Альбертського університету, та св. п. д-ра П. Яцика з Торонто, завдяки доброчинності якого і постав центр його імені. Додаткові фонди надійшли з маєтку св. п. Едварда Бродацького з Лондону (Англія) та інших численних пожертв.

Святкування проходило під музичний акомпаніямент молодих виконавців Юліяна Саварина та Джулії Гуй. Вітальні листи надійшли від депутата канадського парляменту Лінди Данкен (дільниця Едмонтон-Страткона) та сенатора Рейнел Андрейчук.

КІУС

З глибоким смутком повідомляємо
що у неділю ранком,
4 листопада 2012 року,
відійшла на вічну ватру

св. п.

пл. сен. Катерина Семенівна Петрів
(Іващенко).

Панахида відбулася в середу, 7 листопада 2012 р.
о год. 7:00 веч. в похоронному заведенні
Бради і Фаллон, 10 Tower St., Boston, MA

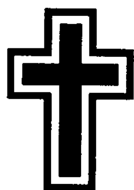
Похорон у четвер, 8 листопада 2012 р.
о год. 10:00 ранку в храмі св. Андрія
при 24 Orchard Hill Rd., Jamaica Plain, MA,

а відтак на цвинтарі св. Андрія Первозваного
в South Bound Brook, NJ
в п’ятницю, 9 листопада 2012 р., о год. 12:30 по пол.

Залишена опечалена родина

сини	-Всеволод і Юрій
сестра	-Оксана Іващенко
родина	-інженер Ярослав і Марія Скрипчук
родина	-полковмк Олег і Стася Скрипчук з родинами
родини	-Сеник та Скрипчук
на Україні	-родини Виноградські, Боднар і Добичина

та багато дальшої рідні та приятелів.

Український Спортовий Осередок „Тризуб"
у Філядельфії
ділиться сумною вісткою зі своїми
членами й українською громадою що
1 листопада 2012 року відійшов у вічність
довголітній член і член управи
УСО „Тризуб" у Філядельфії

св. п.

д-р Ярослав Качай

Похоронні відправи відбулися в четвер, 8 листопада 2012 року у церкві Благовіщення Пречистої Діви Марії у Мелровз Парку, Па.

Опечаленій дружині Вірі та родині складаємо щирі вислови глибокого співчуття.

Вічна Йому пам'ять!

Управа УСО „Тризуб"

Ділимося сумною вісткою що 21 жовтня, 2012 року
відійшла у вічність у Keezletown, Virginia
наша дорога Мама, Бабуся, Сестра і Тета

св. п.

Марія Оксана Притула

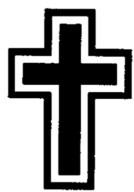
вдова по Stanley Schiffer

Донька св. п. Емануїла і Анни Прутила, Маруся народилася 28 серпня 1939 року у Таданях, Львівська область, Україна. Родина переїхала з Німеччини до Harwood, Maryland у лютому 1949 року. Згодом родина замешкала у Baltimore, Md., де Маруся провела юні роки. Маруся також переживала у Бостоні і Ню Йорку. Останних тридцять років Маруся жила в околиці Harrisonburg, Va. Вона була активна у місцевій громаді і співала у Shenandoah Valley Choral Society.

Поминкова відправа відбулася 3 листопада 2012 року у Dayton, Virginia.

У глибокому смутку залишені:

сини - Богдан Бушел з дружиною Анітою та донями Ніко і Мія
- Олександер Бушел з дружиною Марґарет
брат - Тарас Притула з дружиною Марсі та родиною
сестра - Ірена з мужем Андрієм Петріною та родиною
Дальша родина в Америці й Україні.

Ділимося сумною вісткою що 17 жовтня 2012 року
на 80-му році життя відійшов у вічність
дорогий Муж, Батько і Дідо

сл. п.

Ярослав Криштальський

народжений у Львові, Україна

Похоронні відправи відбулися 27 жовтня 2012 року в Українській католицькій церкві св. Юра в Ню-Йорку

Залишені у глибокому смутку:

дружина - Віра з дому Комаринська
син - Марко
донька - Рома
внучки - Ешлі й Александра
родина в Америці, Канаді, Україні та Польщі.

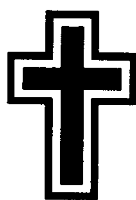
Вічна Йому пам'ять!

Відправа у **40-ий День** відходу на вічний спочинок

сл. п. Ярослава Криштальського

відбудеться в понеділок, 26 листопада, о год. 9:30 ранку
в церкві св. Юра в Ню-Йорку.

Шановні читачі!
Висилаючи до „Свободи" спомини і співчуття з приводу відходу своїх близьких і друзів, не забувайте підтримувати видання тижневика пожертвами на пресовий фонд!
Редакція

Ділимося сумною вісткою
з родиною і друзями,
що 12 листопада 2012 року
відійшов у вічність

св. п.

Іван Святослав Коропецький

нар. 24 червня 1921 р у селі Струпкові в родині о. Володимира і Софії Коропецьких

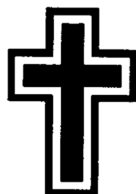
Ветеран Української Дівізії „Галичина," доктор економічних наук, професор Темпл Університету, академік Української Академії Наук, член НТШ і УВАН і засновник Міжнародньої Української Економічної Асоціації.

Похоронні відправи відбудуться 17 листопада в церкві Святого Михаїла у Дженкінтавні, Па.

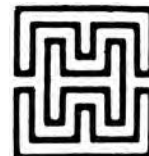
У глибокому смутку

дружина - Наталія
син - Роман Р. з дружиною Володимирою Стефурою
дочка - Софія М. з мужем Богданом Пазуняком і синами Романом і Орестом
братові - Оксана Коропецька у Балтиморі з дітьми:
- Марко Коропецький зі сином Русланом
- Андрій Коропецький з дружиною Тамарою і синами Дамяном, Дарієм і Віктором
- Таня Коропецька Кокс з мужем Матю і дітьми Лідією і Данилом
- Уляна Чорна з мужем Андрієм і дочками Іздорою і Зоряною
- Леся Коропецька у Львові з дочкою Оксаною з мужем Ростиславом Гриб і дочкою Оленкою і зятем Олегом Комарницьким з дочками Наталією і Лідою
шваґрова - Ольга Цегельська з родиною
свати - Іван і Марія Стефура
- д-р Наталія Пазуняк
кузени - Ігор і Остап Коропецькі з родинами в Чехах Кулачковські і Татомири в Польщі і Україні
дальші рідні в Україні і діяспорі.

Замість квітів на могилу покійного складати пожертви на церкву св. Михаїла в Дженкінтавні і на товариство охорони могил поляглих під Бродами, „Броди Лев".

Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці

повідомляє своїх членів та громаду,
що 17 жовтня 2012 р. відійшов з цього
світу член-кореспондент НТШ-А,

св. п.

д-р Орест Гаврилюк

військовий лікар,
громадський та пластовий діяч,
народжений в 1931 р. в с. Винятинці, Заліщицького
повіту, Галичина.

Прибув до США у 1948 р., закінчив середню школу в Сейнт Чарлс, Мізурі, студіював у Сейнт Луїсі, де здобув ступінь д-ра медицини в Університеті Мізурі (1961), а також магістра громадського здоров'я в Університеті Колюмбія (Columbia), Мізурі. (1965).
Працював у багатьох військових шпиталях США, а також у В'єтнамі та в Німеччині, зокрема в ділянці запобіжної медицини.
Активний у Пласті та церковних організаціях.
1988-94 голова Головної Пластової Булави,
голова Головної Пластової Ради (1996-2004),
заступник голови Об'єднання Українців Вашінґтону,
голова релігійної корпорації св. Трійці у Вашінґтоні (1978-80).
Нагороджений Орденом св. Юрія в золоті.
Активний в УЛТПА, голова відділу в Мерилєнді (1984-86).
Автор фахових статтей в журналі „Military Medicine"

Рідним складаємо співчуття.

Вічна Йому пам'ять!

Управа НТШ в Америці

Різдвяні вітання 2012/2013

Дорогі читачі!

Привітайте Ваших рідних, друзів та приятелів з Різдвом Христовим і Новим Роком.

Дати святочних видань:

	Новий стиль	Старий стиль
„Свобода"	14 грудня	21 грудня 2012

Спеціяльні ціни на поздоровлення:

1/16 стор.	30 дол.
1/8 стор.	50 дол.
1/4 стор.	100 дол.
1/2 стор.	200 дол.
ціла стор.	400 дол.

Приймаємо оголошення до 6 грудня 2012 р. – на новий стиль і до 13 грудня – на старий стиль.

У справі оголошень просимо телефонувати

(973) 292-9800, ext. 3040
Fax: (973) 644-9510
E-mail: adukr@optonline.net

Чеки виписувати:
„Svoboda"
2200 Route 10, P.O. Box 280,
Parsippany, NJ 07054.